

อภินันทนาการ

สำนักหอสมุด

ความบังนดาลใจจากการปรับตัวของสิ่งมีชีวิต

วิทยานิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนครสวรรค์

INSPIRATION FROM ORGANISMAL ADAPTATION

**An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirement
for the Degree of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design
May 2014
Copyright 2014 by Naresuan University**

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ได้พิจารณาศิลปนิพนธ์เรื่อง "ความบัลดาลใจจากการ
ปรับตัวของสิ่งมีชีวิต" ของนายกนกกร เกิดทองเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน
(อาจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

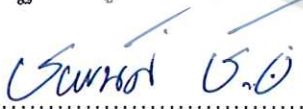

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ พรหมรัตน์)

.....กรรมการ
(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ
(อาจารย์ธีรฤดี บุญศักดิ์เสวี)

.....กรรมการ
(อาจารย์อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ
(อาจารย์จิตติ สมบูรณ์เอนก)

.....กรรมการ
(อาจารย์ชฎานิศ ชิงช่วง)

อนุมัติ

(ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2557

ชื่อเรื่อง	ความบันเทิงจากการปรับตัวของสิ่งมีชีวิต
ผู้วิจัย	กนกกร เกิดทอง
สถานที่ปรึกษา	อาจารย์สมหมาย มาอ่อน
กรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์ฐิติ สมบูรณ์เอนก
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ ประติมากรรม, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2557
คำสำคัญ	นามธรรม ปรับตัว

บทคัดย่อ

การสร้างผลงานประติมากรรมในชุดศิลปนิพนธ์ ภายใต้หัวข้อเรื่อง ความบันเทิงจากการปรับตัวของสิ่งมีชีวิต ในชุดนี้ มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้สร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการการสร้างสรรค์ที่จะสามารถตอบสนองต่อความคิดและความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ โดยแสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรีย์ภาพในรูปแบบงานประติมากรรมลักษณะผลงานแบบนามธรรม ตลอดจนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในภาคเอกสารศิลปนิพนธ์ โดยมีการวางแผนดำเนินงาน คือ เริ่มจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั้งในส่วนภาคเอกสารทางโครงสร้างศิลปะ หลักองค์ประกอบศิลปะและในส่วนของวัตถุจริงและภาพถ่าย โดยนำองค์ความรู้ทั้งหมดที่ได้มาประมวล วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ออกมาสู่ขั้นตอนการทำภาพแบบร่าง และการขยายภาพผลงานขนาดจริง ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ได้แรงบันดาลใจมาจากการปรับตัวของสิ่งมีชีวิตจากการศึกษาและผู้สร้างสรรค์ได้นำมาถ่ายทอดแสดงความงามทางสุนทรีย์ภาพซึ่งเป็นเรื่องของหลักการทางศิลปะและทัศนธาตุอันมีหัวใจสำคัญคือ เส้น ประกอบกันสร้างรูปทรงเชิงสัญลักษณ์ได้แก่ รูปทรงของเรขาคณิต รูปทรงจากธรรมชาติ รูปทรงอิสระ รวมทั้งผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้ากลวิธีเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานที่จะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ผลงานประติมากรรมที่มีรูปแบบเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตน

Title INSPIRATION FROM ORGANISMAL ADAPTATION
Author Kanokkorn Kerdthong
Advisor Mr.Somma Ma-on
Co - Advisor Mr.thiti SomboonaneK
Academic Paper Thesis B.F.A. in Visual Art Design,
Naresuan University,2013
Keywords Abstract , Adaptation

ABSTRACT

This thesis is about creative sculpture in the title of “An Inspiration from Organismal Adaptation”. The purpose of this research is for studying and understanding about a creative procedure which responds to the idea and emotion of the creator. The sculpture is revealed an aesthetic value by using an abstraction form. It is also recorded as a part of thesis document system. The production is planned by searching and studying related art projects, composition, materials, and images. As a result, the processing knowledge is analyzed and synthesized into a sketch idea before expanding an actual size. The inspiration of the creative sculpture comes from the organismal adaptation; I have expressed through the aesthetic by using line which is an art element and theory. The line is composed as a symbolic form such as geometric form, organic form, and free form. In addition, I had studied a new technique for created the sculpture in order to rise up a new idea of my unique identifying characteristic.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2.จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์(Objective).....	2
3.ขอบเขตของการสร้างสรรค์(Scope Of Works And Creation).....	2
ในการสร้างสรรค์งานที่เป็นศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าได้กำหนดขอบเขตการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้.....	2
3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา	3
3.2 ขอบเขตทางแนวความคิด	3
3.3 ขอบเขตทางด้านกลวิธี	3
4.คำสำคัญหรือคำจำกัดความที่ใช้นารสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	3
5.กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับสร้างสรรค์.....	5
ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	5
ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	6
อิทธิพลที่ให้แนวทางและความบันดาลใจ.....	9
ด้านแนวคิด.....	9
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรมและศิลปิน.....	11
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	18
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์	25
ขั้นตอนของการประมวลความคิดสร้างสรรค์.....	25
ขั้นตอนการแสดงออกทางรูปธรรม	26
การใช้กลวิธีการสร้างสรรค์	26

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
เอกภาพของผลงาน	27
เอกภาพด้านการขัดแย้ง	27
เอกภาพด้านการประสาน.....	27
ความเป็นเด่น.....	27
ความผันแปร.....	27
ส่วนประกอบทางวัสดุ	27
กลวิธีในการทำงาน.....	34
ขั้นตอนในการทำงาน.....	35
1.ศึกษาค้นคว้าข้อมูล	35
2.ภาพร่าง(Sketch).....	36
3.แบบร่าง 3 มิติ.....	37
4.ขยายแบบร่าง 3 มิติ.....	38
5.แบบร่าง 3มิติสู่ผลงานจริง.....	39
6.ประกอบผลงานให้สมบูรณ์ตามแบบร่าง 3 มิติ.....	43
4 การรายงานผลและการวิเคราะห์คุณค่าทางศิลปะของศิลปินพจน์.....	55
1. หลักการองค์ประกอบศิลปะ.....	55
2.ขั้นตอนการแสดงผลออกด้วยการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Elements).....	55
รูปทรง(Form).....	55
เส้น(Line)	56
ระนาบ(Plane)	58
น้ำหนัก(Tone).....	59
ที่ว่าง (Space).....	60

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
พื้นผิว (Texture).....	61
3. หลักวิเคราะห์รูปทรง	62
4. หลักการวิเคราะห์เนื้อหา.....	62
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	63
บรรณานุกรมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	65
ประวัติผู้สร้างสรรค์.....	66

สารบัญภาพ

บทที่

หน้า

2

ภาพประกอบที่ 1 (การขุดตัวของงูบอลไพธอน).....	7
ภาพประกอบที่ 2 (ลักษณะการป็น پایของงู).....	8
ภาพประกอบที่ 3 Laocoon, 1996.....	12
ภาพประกอบที่ 4 'What Could Make Me Feel This Way.....	13
ภาพประกอบที่ 5 Slippery When Wet.....	14
ภาพประกอบที่ 6 Dead Leg.....	15
ภาพประกอบที่ 7 baitogogo at palais de tokyo, paris.....	16
ภาพประกอบที่ 8 Bololô	17
ภาพประกอบที่ 9 (ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1).....	18
ภาพประกอบที่ 10 (ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2).....	19
ภาพประกอบที่ 11 (ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2).....	20
ภาพประกอบที่ 12 (ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3).....	21
ภาพประกอบที่ 13 (ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3).....	22
ภาพประกอบที่ 14 (ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3).....	23
ภาพประกอบที่ 15 (ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 4).....	24

3

ภาพประกอบที่ 16 (ไม้ประเภทต่างๆ).....	29
ภาพประกอบที่ 17 (เหล็กแผ่นขนาด 1.2 และ 1.5 มิลลิเมตร).....	30
ภาพประกอบที่ 18 (เครื่องเจียร์,สว่าน).....	30
ภาพประกอบที่ 19 (เครื่องเชื่อมเหล็ก, เลื่อยจิ๊กซอ).....	31
ภาพประกอบที่ 20 (เลื่อยสายพาน).....	31
ภาพประกอบที่ 21 (กล่องเครื่องมือ, กระจาดขรุฟ).....	32
ภาพประกอบที่ 22 (ถุงมือผ้า, ดอกสว่าน, คัดเตอร์, ใบเลื่อยจิ๊กซอ.....	32
ภาพประกอบที่ 23 (ผ้าปิดจมูก, เต๋อยไม้, นี้อตและแหวนขนาดต่างๆ).....	33
ภาพประกอบที่ 24 (แวกขัดไม้, กาวฝังติดไม้).....	33

สารบัญภาพ(ต่อ)

บทที่

หน้า

ภาพประกอบที่ 25 (เหล็กเส้นเหลี่ยมและเส้นกลมขนาด 2-3 หุน).....	34
ภาพประกอบที่ 26 (ภาพข้อมูลการทำงาน).....	35
ภาพประกอบที่ 27 (ภาพร่าง 2 มิติ).....	36
ภาพประกอบที่ 28 (แบบจำลอง 3 มิติ)	37
ภาพประกอบที่ 29 (ขยายผลงาน).....	38
ภาพประกอบที่ 30 (ตัดตามแบบร่าง).....	39
ภาพประกอบที่ 31 (ตัดตามแบบร่าง).....	40
ภาพประกอบที่ 32 (ประกอบแผ่นเหล็ก) ภาพประกอบที่ 33 (ประกอบชิ้นส่วน).....	41
ภาพประกอบที่ 34 (ประกอบชิ้นส่วน).....	42
ภาพประกอบที่ 35 (คู่มือประกอบผลงาน).....	43
ภาพประกอบที่ 36 (ปรับปรุงองค์ประกอบของผลงาน).....	43
ภาพประกอบที่ 37 (ปรับปรุงองค์ประกอบของผลงาน).....	44
ภาพประกอบที่ 38 (ขัดแต่งผลงาน).....	45
ภาพประกอบที่ 39 (แบบร่าง 2 มิติและ 3 มิติ ผลงานชิ้นที่ 1).....	46
ภาพประกอบที่ 40 (ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1).....	47
ภาพประกอบที่ 41 (ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1).....	48
ภาพประกอบที่ 42 (แบบร่าง 2 มิติและ 3 มิติ ผลงานชิ้นที่ 2).....	49
ภาพประกอบที่ 43 (ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2).....	50
ภาพประกอบที่ 44 (ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2).....	51
ภาพประกอบที่ 45 (แบบร่าง 2 มิติและ 3 มิติ ผลงานชิ้นที่ 3).....	52
ภาพประกอบที่ 46 (ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3).....	53
ภาพประกอบที่ 47 (ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3).....	54
4 ภาพประกอบที่ 48 (รูปทรงของผลงาน).....	56

สารบัญภาพ(ต่อ)

บทที่

หน้า

ภาพประกอบที่ 49 (เส้นแกนของผลงาน).....	57
ภาพประกอบที่ 50 (เส้นโครงสร้าง).....	58
ภาพประกอบที่ 51 (ทิศทางของผลงาน).....	57
ภาพประกอบที่ 52 (ระนาบของผลงาน).....	58
ภาพประกอบที่ 53 (ค่าน้ำหนักของผลงาน).....	59
ภาพประกอบที่ 54.....	60
ภาพประกอบที่ 55 (พื้นผิวของผลงาน).....	61

บทที่ 1

บทนำ

สิ่งมีชีวิตบนโลกเผชิญปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากตัวสิ่งมีชีวิตเองหรือปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อม โดยไปทั่วสิ่งมีชีวิตนั้นจะพยายามปรับตัวเข้ากับสภาพที่เป็นปัญหาที่กำลังเผชิญนั้น เพื่อให้สภาวะของความกดดัน ความเครียด ความวุ่น นิวโหยหรือความอดอยาก คลื่นคลายลง จนกระทั่งหมดไป หากไม่สามารถจัดปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นทแก้ให้หมดสิ้นไปได้ ความกังวลใจก็ยังคงมีต่อไป และอาจจะมีผลกระทบให้สิ่งมีชีวิตนั้นต้องสูญเสียความสมดุลในตนเอง เกิดความเครียด วิดกกังวล นิวโหยหรืออดอยาก ทำให้ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้

จากประสบการณ์ที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษา สัมผัส และพบเห็นในชีวิตประจำวัน ได้พบเห็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของสัตว์ รอบๆตัวของผู้สร้างสรรค์ โดยเฉพาะสัตว์เลื้อยคลาน ที่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลาเพื่อดำรงความอยู่รอดของตน แม้บางครั้งจะขัดแย้งกับหลักการและเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ มีทั้งเข้าใจและไม่เข้าใจกับพฤติกรรมดังกล่าว ที่สัตว์ แสดงออกมาในรูป ของเสียง ทำทางหรือสายตา ขณะเดียวกันพฤติกรรมที่แสดงออกมานำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสรีระ

เรื่องดังกล่าวข้าพเจ้าได้สังเกตศึกษา เรียนรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เกิดความสนใจต่อพฤติกรรมของสัตว์ที่พบเห็น สิ่งเหล่านี้เองข้าพเจ้าได้เกิดแรงบันดาลใจนำสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อถ่ายทอดให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนท่าทาง พฤติกรรม ของสิ่งมีชีวิต

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สัตว์เลื้อยคลาน (Reptile) จัดอยู่ในตระกูลสัตว์มีแกนสันหลัง ความหมายว่า "คลาน" เป็นสัตว์มีกระดูกสันหลังที่จัดเป็นสัตว์ในกลุ่มแรก ๆ ของโลกที่มีการดำรงชีวิตบนบกอย่างแท้จริง สัตว์เลื้อยคลาน มีการปรับสภาพร่างกายที่แตกต่างไปจากสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกหลายอย่าง ซึ่งทำให้สัตว์เลื้อยคลานนั้น สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสภาพภูมิอากาศที่ร้อนและแห้งแล้งในทะเลทรายได้ แต่สำหรับสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกไม่สามารถดำรงชีวิตในทะเลทรายได้เนื่องจากเวลาผสมพันธุ์ จะต้องอาศัยแหล่งน้ำเป็นตัวกลางในการผสมพันธุ์ ผิวหนังของสัตว์เลื้อยคลานมีความแห้ง หยาบ

กระด้างกว่าผิวหนังที่ลื่น และเป็นเมือกของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ซึ่งจะช่วยป้องกันการระเหยของน้ำออกจากร่างกาย และช่วยป้องกันอันตรายให้แก่ผิวหนังรวมทั้งไม่มีต่อมเหงื่อและต่อมน้ำมัน อยู่ใต้ชั้นของผิวหนัง ซึ่งช่วยทำให้ป้องกันการสูญเสียน้ำและการระเหยของน้ำได้เป็นอย่างดี

ดาร์วิน (Darwin) เป็นผู้เริ่มใช้คำว่า "การปรับตัว" (Adaptation) ในทฤษฎีว่าด้วยการวิวัฒนาการใน ค.ศ. 1859 โดยได้สรุปความคิดว่าสิ่งมีชีวิตที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมของโลกที่เต็มไปด้วยภัยอันตรายได้เท่านั้น ที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ ต่อมานักจิตวิทยาได้นำคำว่า การปรับตัวมาใช้ในความหมายทางจิตวิทยาโดยเปลี่ยนมาใช้คำว่า Adjustment ในการศึกษาและเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ จำเป็นต้องศึกษาทั้งในแง่ชีววิทยาและจิตวิทยา ในแง่ชีววิทยาได้แก่ การปรับตัวให้เป็นไปตามความต้องการของร่างกาย ส่วนในแง่ของจิตวิทยา หมายถึง การปรับตัวให้เป็นไปตามความต้องการของจิตใจ

2. จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ (Objective)

1. สร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงการปรับของสิ่งมีชีวิตผ่านรูปทรงทางประติมากรรม
2. สร้างสรรค์ผลงานเพื่อแสดงออกถึงการผันแปรโครงสร้างในรูปแบบงานประติมากรรม
3. เพื่อศึกษาค้นคว้าทดลองแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมร่วมสมัย

นำเสนอในลักษณะมุมมองเฉพาะตน

4. เพื่อต้องการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะประเภทประติมากรรม รูปแบบนามธรรมในลักษณะเฉพาะตนและนำไปสู่การบันทึกการทำงานอย่างเป็นระบบ
5. เพื่อให้เกิดคุณค่าตอบสนองทางด้านสุนทรีย์ภาพอารมณ์และความรู้สึกต่อผู้พบเห็น

3. ขอบเขตของการสร้างสรรค์ (Scope Of Works And Creation)

ในการสร้างสรรค์งานที่เป็นศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าได้กำหนดขอบเขตการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ผลงานมีลักษณะเป็นงานประติมากรรมลอยตัว 3 มิติ จำนวน 3 ชิ้น
2. เป็นประติมากรรมในลักษณะนามธรรม
3. แสดงรูปแบบ เนื้อหา และเทคนิคเฉพาะตัวทางประติมากรรม วัสดุ
4. เป็นประติมากรรมกลวิธีการ ใช้วัสดุ

- 5.แสดงความเคลื่อนไหวของเส้นดูแล้วมีการเคลื่อนไหว
- 6.ค้นหาจังหวะความพอดี ของระยะห่าง ขนาด รูปทรง สัดส่วนของเส้น และความลงตัวเป็นเอกภาพ
- 7.ใช้รูปทรง พื้นผิวและพื้นที่ว่าง ให้ปรากฏในงาน

เป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะในรูปแบบงานประติมากรรม มีลักษณะรูปแบบนามธรรม (Abstract) เกิดเป็นโครงสร้างที่เป็นระบบทางธรรมชาติ โดยอาศัย ทศนธาตุ รูปารูปทรง พื้นที่ว่าง จังหวะ การใช้วัสดุ บวกกับจินตนาการของตัวผู้สร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดรูปทรงทางประติมากรรมที่มีรูปแบบเฉพาะตน

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ สัตว์ และสภาพแวดล้อม

3.2 ขอบเขตทางแนวความคิด

3.3.1 ศึกษาลักษณะโครงสร้าง รูปารูปทรง ท่าทางการเคลื่อนไหวและวัสดุ เพื่อนำไปใช้เป็นส่วนประกอบกำหนดเนื้อหา และความหมายในงานประติมากรรมรูปแบบนามธรรม

3.3.2 วิเคราะห์เหตุผล และเนื้อหาของโครงร่าง รูปารูปทรง ในเรื่องของการเคลื่อนไหว และการปรับตัวของสิ่งมีชีวิตธรรมชาติ

3.3 ขอบเขตทางด้านกลวิธี

ใช้ไม้เก่า ไม้แปรรูป และโลหะประเภทเหล็ก ประกอบเข้าด้วยกันให้แสดงถึงเนื้อหาของวัสดุ ที่นำมาใช้ในรูปแบบการปรับตัวและเส้นที่เคลื่อนไหว

4. คำสำคัญหรือคำจำกัดความที่ใช้ในารสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ศิลปะนามธรรม (Abstract Art)

ใช้ภาษาภาพในการสื่อความหมายด้วยรูปทรง สีและลายเส้น เพื่อสร้างสัดส่วนซึ่งอาจประกอบขึ้นในระดับความเป็นนามธรรมที่แตกต่างกัน

ปรับตัว(Adaptation)

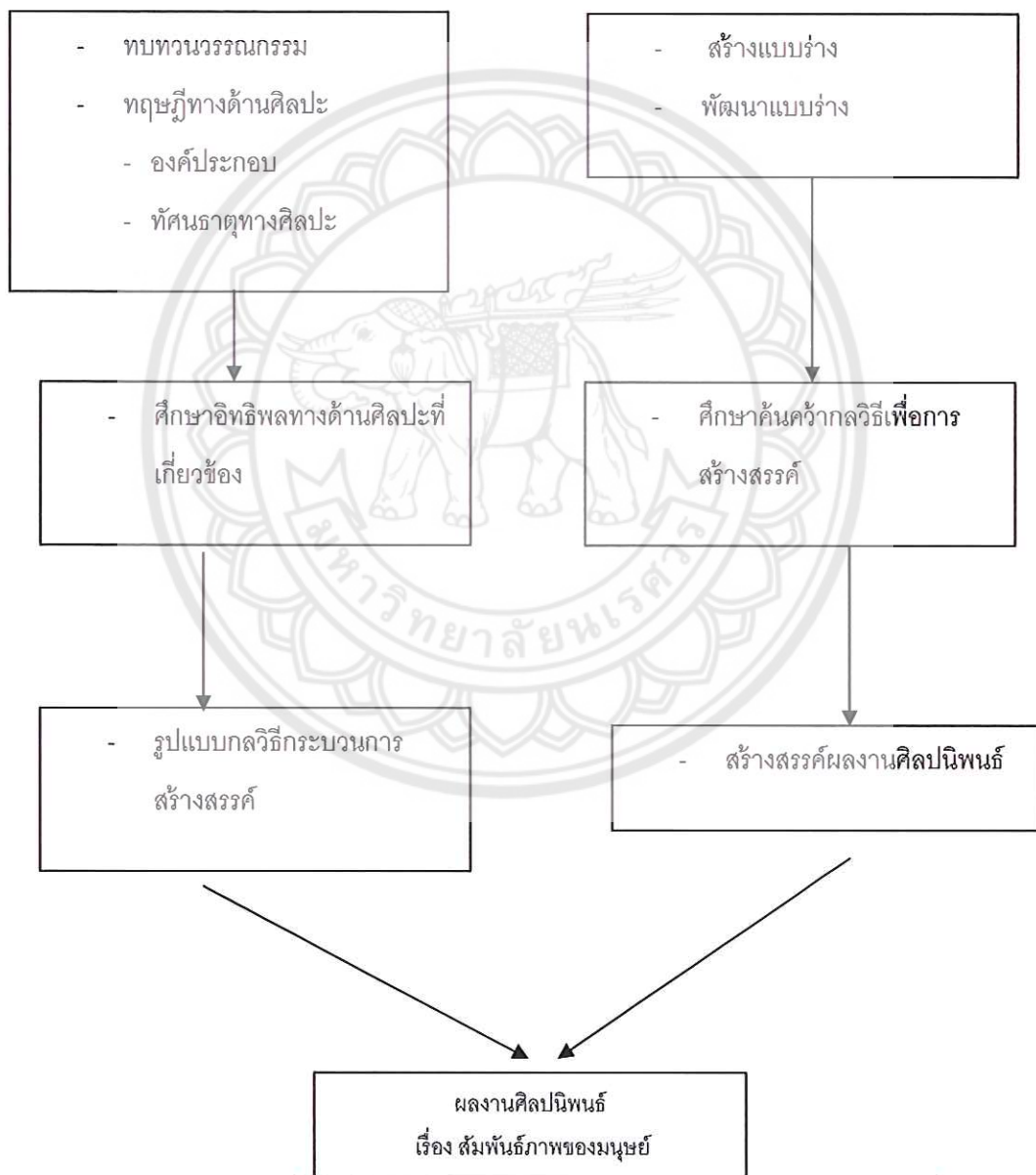
ความสามารถของระบบที่คงสภาวะอยู่ได้อย่างมั่นคงปลอดภัยโดยไม่ได้รับการ สูญเสีย หรือ การที่ระบบสามารถลดการสูญเสียให้น้อย

ที่สุด เมื่อระบบนั้นๆเผชิญกับ "ภัยคุกคาม" หรือ
ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

5.กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ศึกษาข้อมูลและกระบวนการสร้างสรรค์

กระบวนการสร้างสรรค์

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานทั่วไป รูปแบบ กลวิธีและวิธีการแสดงออกจะเป็นสิ่งที่สนับสนุนในการสร้างสรรค์ให้มีความสมบูรณ์ถ่ายทอดเนื้อหา เรื่องราวหรือสาระของผลงานนั้นๆ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา สาระและเรื่องราวของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ เป็นจุดผลักดันให้เกิดการสร้างสรรค์ศิลปะชนิดนี้

ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ

งู (Snake) เป็นสัตว์เลื้อยคลานอันดับหนึ่ง ไม่มีขา ไม่มีเปลือกตา มีเกล็ดปกคลุมผิวหนังทั่วทั้งลำตัว ลักษณะลำตัวยาวซึ่งโดยขนาดของความยาวนั้น จะขึ้นอยู่กับชนิดของงู ปราดเปรี้ยวและว่องไวในการเคลื่อนที่มีลิ้นสองแฉกเพื่อใช้สำหรับรับความรู้สึกทางกลิ่น งูเป็นสัตว์ที่น่าอัศจรรย์งูมีโครงสร้างที่แข็งแรงมาก ขีอกระดูกสันหลังที่มีมากช่วยให้งู ไค่ง หรืออตัวได้ดี และมีความแข็งแรงสูงทำให้งูสามารถออกแรงบังคับกล้ามเนื้อบีบรัด โครงกระดูกสันหลังจะไม่เชื่อมต่อกับช่องท้อง มันจึงขยายตัวได้ง่ายเมื่อกินเหยื่อขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นสิ่งพิเศษสำหรับงูที่สามารถกินอาหารที่ใหญ่กว่าตัวได้ โดยไม่มีผลกระทบ งูเป็นสัตว์ที่เคลื่อนที่โดยอาศัยการหดและการคลายตัวของกล้ามเนื้อทำงานร่วมกับโครงกระดูก เกิดการงอตัวสลับระหว่างซ้ายและขวา เรียกการเคลื่อนที่นี้ว่าการ"เลื้อย"

ผู้สร้างสรรค์นำเสนอการปรับเปลี่ยน ท่าทาง พฤติกรรม ของงู มาสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีความเหมือนในความแตกต่างกันของความจริง และบางสิ่งที่เหนือการคาดเดา เพื่อแสดงการปรับเปลี่ยนอะไรบางอย่าง ที่เป็นความสารถเฉพาะตัว ของงูเนื้อหาเรื่องราวนำเสนอที่เป็นแบบนามธรรม ที่ยังคงสภาพความเป็นจริง เช่น งูมีการม้วนตัวเป็นเกราะกำบังเพื่อป้องกันศัตรูที่เข้าโจมตี งูสามารถทรงตัวเพื่อปีนป่ายที่สูง งูอำพรางตัวรอเหยื่อเข้ามาใกล้ พฤติกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นการปรับตัวเพื่อเอาชีวิตรอด ข้าพเจ้าจึงอาศัยสิ่งเหล่านี้มาสร้างรูป ที่ใช้ทัศนธาตุทางศิลปะเป็นสิ่ง

สำคัญเสนอเรื่องราวของการปรับตัวของงู และสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ที่แสดงออกถึงลักษณะเฉพาะตัว เป็นเอกภาพ ทั้งในด้านความคิด เนื้อหา รูปแบบ วิธีการ

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษา พฤติกรรม ท่าทาง อุปนิสัยของงูอย่างใกล้ชิด เพราะตัวผู้สร้างสรรค์เองได้เลี้ยงงูในตะกวดใหญ่ ball python ได้เห็นท่าทางพฤติกรรมของงูตัวนี้ทุกวัน จึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ไตร่ตรองถึงลักษณะทางกายวิภาคของงู ที่มีความสามารถพิเศษกว่าสัตว์ชนิดอื่น นำมาถ่ายทอดถึงลักษณะพิเศษของงูที่สามารถเคลื่อนที่ คดตัว งอตัวได้อย่างอิสระ บิดตัวเป็นเกลียว รวบรวมว่าเป็นเชือกที่สามารถทำตามใจนึกคิดซึ่งตัวผู้สร้างสรรค์เองไม่สามารถทำได้ซึ่งเป็นความสามารถเฉพาะตัวของงู จึงเป็นต้นเหตุในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ครั้งนี้

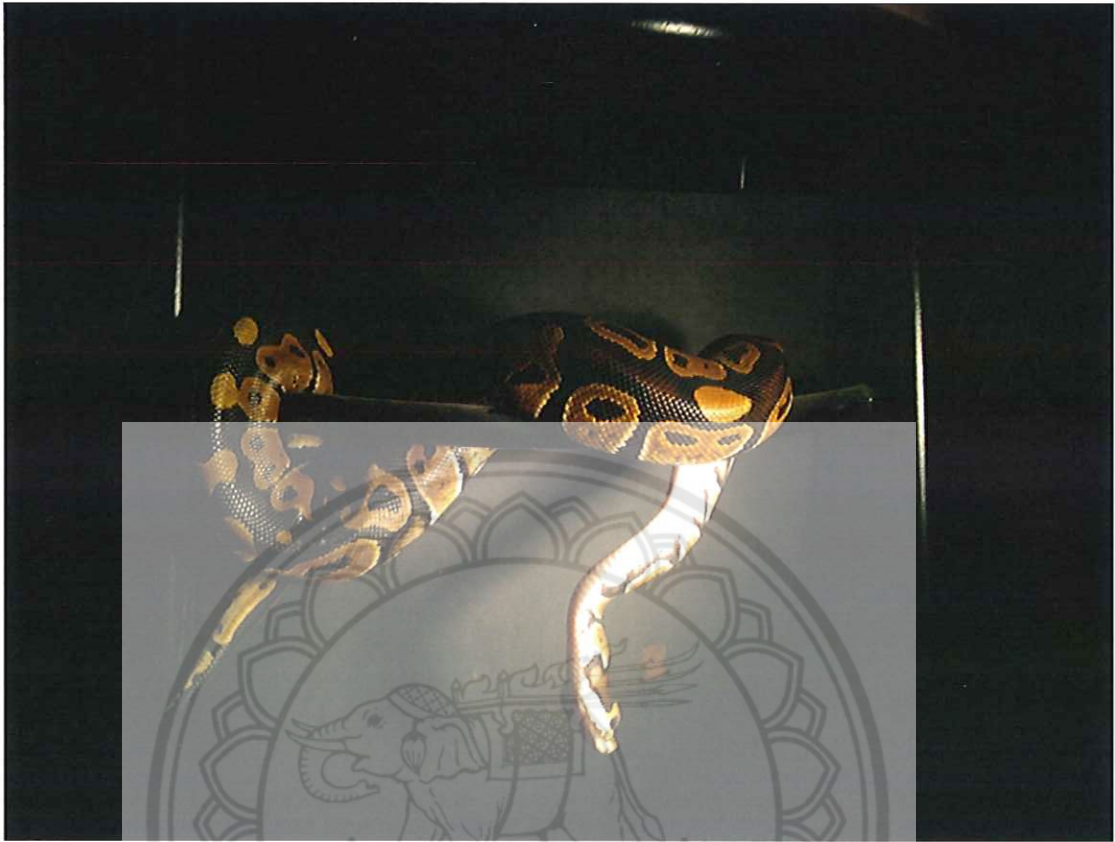
ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

จากแรงบันดาลใจในเนื้อหา เรื่องราว และประสบการณ์ ดังนั้นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ จึงนำเสนอออกมาในลักษณะผลงานนามธรรมโดยใช้ทัศนธาตุทางศิลปะนั้น เป็นสื่อในการสร้างสรรค์และถ่ายทอดออกมา ผู้สร้างสรรค์ยังเห็นอีกด้วยว่าการปรับตัวของสิ่งมีชีวิตในปัจจุบันมีความซับซ้อน นำอัจฉริยะในแง่มุมทางความสามารถเฉพาะตัวที่ไม่สามารถเลียนแบบได้ เพื่อความอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตนั้น

การนำอีกมิติหนึ่งมาสร้างสรรค์งานและนำเสนอในอีกมิติหนึ่งก็คงจะเป็นกระบวนการนำเสนอที่สามารถจะแสดงให้เห็นและสื่อสารถึงสภาวะที่เกี่ยวกับเรื่องราวการปรับตัวของสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ในงานประติมากรรมของผู้สร้างสรรค์

ภาพประกอบที่ 1
การขดตัวของงูบอลไพธอน

ภาพประกอบที่ 2
ลักษณะการป็นปายของงู

อิทธิพลที่ให้แนวทางและความบันดาลใจ

ด้านแนวคิด

1. ดาวิน (Darwin) เป็นผู้เริ่มใช้คำว่า "การปรับตัว" (Adaptation) ในทฤษฎีว่าด้วยการวิวัฒนาการใน ค.ศ. 1859 โดยได้สรุปความคิดว่าสิ่งมีชีวิตที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมของโลกที่เต็มไปด้วยภัยอันตรายได้เท่านั้น ที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ ต่อมานักจิตวิทยาได้นำคำว่า การปรับตัวมาใช้ในความหมายทางจิตวิทยาโดยเปลี่ยนมาใช้คำว่า Adjustment ในการศึกษาและเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ จำเป็นต้องศึกษาทั้งในแง่ชีววิทยาและจิตวิทยา ในแง่ชีววิทยา ได้แก่ การปรับตัวให้เป็นไปตามความต้องการของร่างกาย ส่วนในแง่ของจิตวิทยา หมายถึง การปรับตัวให้เป็นไปตามความต้องการของจิตใจ

2. นิภา นิธยาน (2530, หน้า 7-9) ได้รวบรวมความหมายของการปรับตัวจากนักจิตวิทยาพอสรุปได้ดังนี้

2.1. มาล์ม และเจมิสัน (Malm & Jamison) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง วิธีการที่คนเราปรับตัวให้เป็นไปตามความต้องการของตัวเอง ในสภาพแวดล้อม ซึ่งบางครั้งส่งเสริม บางครั้งขัดขวาง และบางครั้งสร้างความทุกข์ทรมานแก่เรา กระบวนการปรับตัวนี้ เกิดขึ้นจากความจริงที่ว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการและเราสามารถใช่วิธีการแบบต่าง ๆ ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึงความต้องการนั้น ๆ ในสภาวะแวดล้อมที่ปกติธรรมดา หรือมีอุปสรรคขัดขวางต่าง ๆ กันไป

2.2. ลาซารัส (Lazarus) กล่าวว่า การปรับตัว ประกอบขึ้นด้วยกระบวนการหรือวิธีการทั้งหลายทางจิตซึ่งมนุษย์ใช้ในการเผชิญข้อเรียกร้องหรือแรงผลักดันภายนอกและภายใน

3. ทฤษฎีทางปัญญา (Intellectual theory) เป็นการถ่ายทอดจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยผ่านความนึกคิดและสติปัญญามากกว่าทักษะฝีมือ ประติมากรจะใช้ความคิดตัดทอนและเพิ่มเติมในบางส่วนที่เห็นว่าเหมาะสมและสวยงาม ซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เพราะทฤษฎีที่ส่งเสริมให้ใช้สติปัญญาทั้งผู้สร้างและผู้ชมผลงานโดยเฉพาะผู้สร้างจะต้องใช้สติปัญญาแก้ปัญหาในรูปทรงที่เหมือนจริง ให้กลายเป็นรูปทรงใหม่ที่ถูกต้องทอนและเพิ่มเติมบางส่วนแต่ก็ยังมีเค้าโครงเดิมที่ให้เห็นอยู่บ้างและพอที่จะสามารถมองออกว่าเป็นรูปทรงอะไร ซึ่งโดยส่วนมากจะเป็นการตัดแปลงตัดทอนรูปทรงประเภทธรรมชาติให้เป็นรูปทรงง่าย ๆ ที่ไม่มีส่วนละเอียดอะไรมากนัก แต่สามารถรับรู้ถึงเค้าโครงรูปทรงที่งดงามได้ จะเห็นได้ในผลงานประติมากรรมไทยประเพณี และประติมากรรมไทยร่วมสมัยแบบกึ่งนามธรรม

4. อิทธิพลที่ได้รับจากการปรับตัวของสัตว์

1. การปรับตัวของรูปร่างลักษณะ

เป็นการปรับตัวด้านรูปร่างโครงสร้างของร่างกายหรือสีสันทันให้เหมาะกับแหล่งที่อยู่เพื่อการอยู่รอดพ้นจากการถูกล่า เพื่อการดำรงชีพที่ดี หรือเพื่อให้เหมาะกับชนิดของอาหาร เช่น ตั๊กแตนใบไม้ไม่มีสีสันทันและรูปร่างเหมือนใบไม้ มีเสื้อมีปากเป็นหลอดยาวเพื่อใช้ดูดน้ำหวานและม้วนเก็บได้เมื่อไม่ใช้ การปรับตัวดังกล่าวนั้นเป็นการปรับตัวอย่างถาวรโดยเป็นลักษณะที่ยีนคุม ซึ่งสามารถถ่ายทอดทางพันธุกรรมไปยังลูกหลานต่อไปได้ แต่การปรับตัวของสิ่งมีชีวิตบางชนิดเป็นการปรับตัวชั่วคราว เช่น การเปลี่ยนสีตัวของกิ้งก่าเมื่อมันตกใจหรือพรางตัวให้กลมกลืนกับธรรมชาติ

2. การปรับตัวทางสรีระ

เป็นการปรับหน้าที่การทำงานหรือกลไกการทำงานของอวัยวะภายในร่างกายให้เหมาะสม เช่น การควบคุมอุณหภูมิร่างกายคนให้คงที่ โดยเมื่ออุณหภูมิภายนอกสูงมาก ๆ ต่อมเหงื่อจะขับเหงื่อออกมาเพื่อระบายความร้อนเป็นการควบคุมอุณหภูมิในร่างกายให้คงที่

3. การปรับตัวทางพฤติกรรม

เป็นการปรับอุปนิสัย หรือกิจกรรมในการดำรงชีวิตให้เหมาะกับฤดูกาล ชนิดของอาหาร หรือเพื่อให้ปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ เช่น กบจะจำศีลในฤดูหนาวเพื่อหนีความหนาวเย็นนบางชนิดจะอพยพในฤดูหนาวชั่วคราว บางชนิดอาจอพยพออกจากถิ่นเดิมโดยไม่กลับมาอีก

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรมและศิลปิน

ปัจจุบันการทำงานศิลปะมีความหลากหลายทางความคิด รูปแบบ เทคนิค วิธีการ อาจมีการนำความคิดหรือรูปแบบ วิธีการงานศิลปะก่อนหน้ามาใช้ตามความชื่นชอบของตนเอง จึงทำให้เกิดรูปแบบงานศิลปะอย่างหลากหลาย ซึ่งรูปแบบของงานศิลปะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจนเกิดเป็นลักษณะเฉพาะของตนเอง สภาพทางสังคม สิ่งแวดล้อมรอบข้างส่งผลต่อการทำงานศิลปะถึงแม้จะเป็นรูปแบบศิลปะดั้งเดิม แต่เนื้อหาของงานศิลปะมักจะเป็นปัจจุบันตามระยะเวลาที่สร้างสรรค์ผู้สร้างสรรค์ก็เป็นอีกคนหนึ่งที่สร้างสรรค์งานศิลปะ ที่มีลักษณะที่ได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์รูปแบบจากศิลปะดังต่อไปนี้

ลัทธิโครงสร้าง ศิลปะเค้าโครง(Constructivism) เป็นขบวนการทางศิลปะและสถาปัตยกรรมที่เริ่มขึ้นในรัสเซียตั้งแต่ ค.ศ. 1919 เป็นต้นมา ที่หันหลังให้กับปรัชญา "ศิลปะเพื่อศิลปะ" (Art for art's sake) ไปหาศิลปะที่มีวัตถุประสงค์ในเชิงสังคมมีรูปแบบเน้นโครงสร้างและปริมาตรที่ให้ความสง่างามมั่นคงเหมือนกับงานสถาปัตยกรรม ที่ให้ความรู้สึกทางด้านโครงสร้าง มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศิลปะ ซึ่งแนวคิดนี้ก็ยังปรากฏอย่างประปรายในงานศิลปะตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ถ่ายทอดไปตามยุคสมัย และยังมีอิทธิพลจากศิลปินทั้งในด้านของการสร้างสรรค์ผลงานอย่าง

Richard Deacon เป็นศิลปินชาวอังกฤษ เติบโตในครอบครัววิศวกร ลักษณะรูปแบบของงานเป็นไปทางวิศวกรรม มีการเลือกวัสดุ การจัดการหลากหลาย ดังเช่นผลงานที่มีชื่อว่า Laocoon เป็นลักษณะการเคลื่อนไหว(Movement)แสดงออกในลักษณะสัจจะของวัสดุและโครงสร้างไม้ประกอบกัน มีลักษณะเส้นสายคล้าย Laocoon ต้นฉบับ

Henrique Oliveira เป็นศิลปินชาว บราซิล ลักษณะรูปแบบของงานไปทางการนำวัสดุเหลือใช้ที่ใช้ในการก่อสร้าง ไม่ว่าจะเป็น ไม้ เหล็ก เปลือกไม้ รั้วบ้านที่ถูกทิ้ง ที่พบบอยในบราซิล มาประกอบกันเป็นรูปทรงที่ซับซ้อน วงไปวนมาและออกมาจากสถาปัตยกรรม เพื่อแสดงกาฝากที่เติบโตมาพร้อมสังคมของบราซิล

ภาพประกอบที่ 3

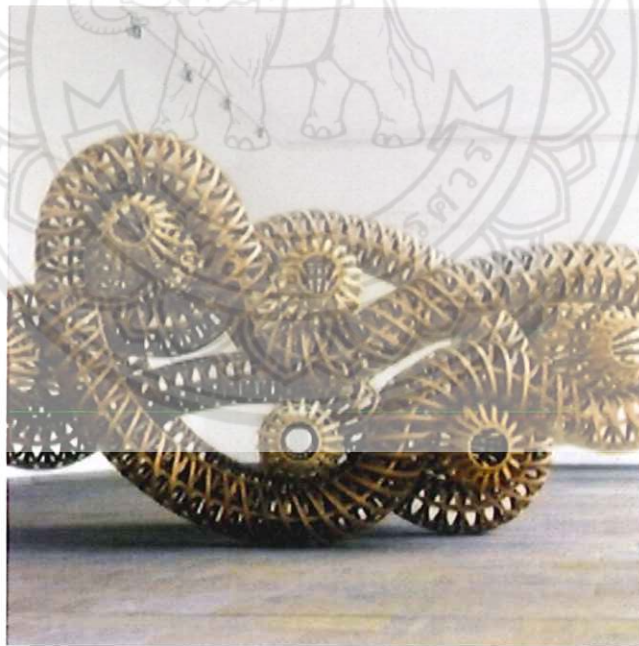
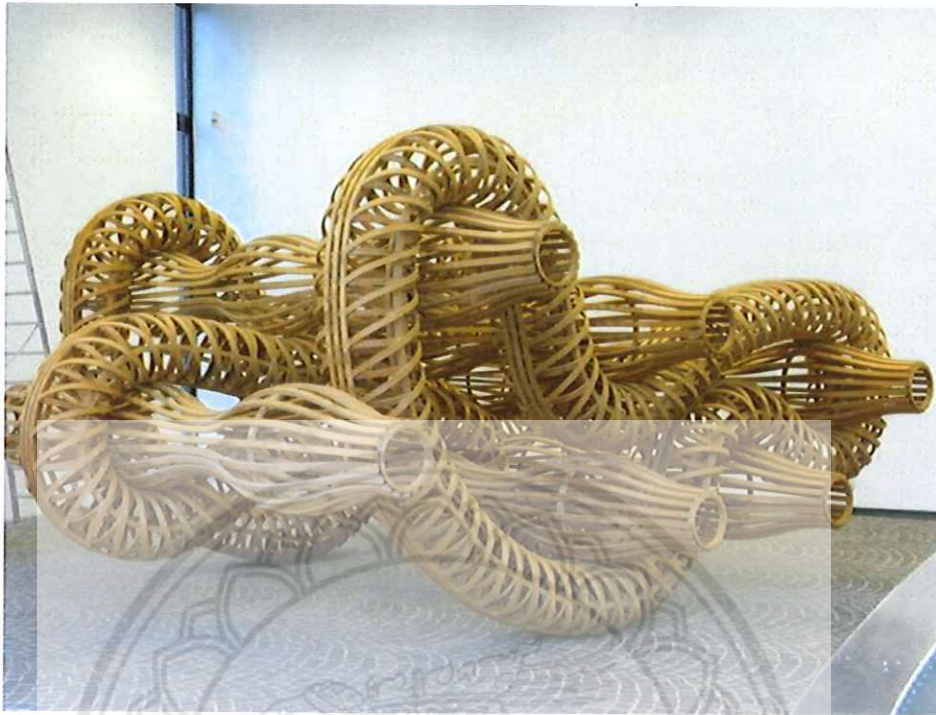
Richard Deacon

Laocoon, 1996

Steamed beechwood, aluminium & steel bolts

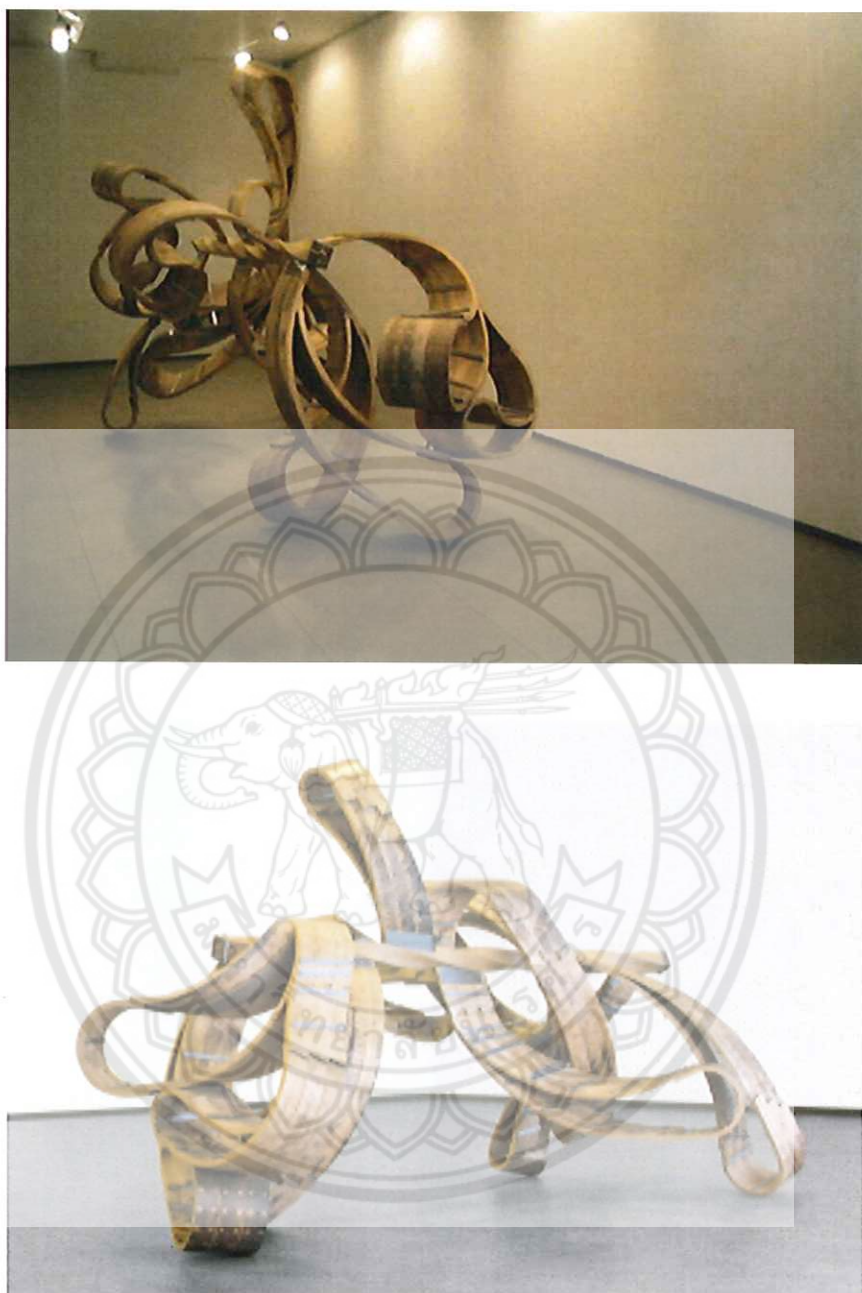
430 x 364 x 357 cm

Private collection Courtesy of the artist and Lisson Gallery, London

ภาพประกอบที่ 4

Richard Deacon crafted 'What Could Make Me Feel This Way,' 1993,
using a kettle to steam and bend the wood.

ภาพประกอบที่ 5

Richard Deacon

Slippery When Wet, 2004

Madera y acero inoxidable

223 x 382 x 198 cm.

ภาพประกอบที่ 6

Richard Deacon

Dead Leg, 2007 Oak and stainless steel

240*840*270 cm

ภาพประกอบที่ 7

henrique oliveira: baitogogo at palais de tokyo, paris

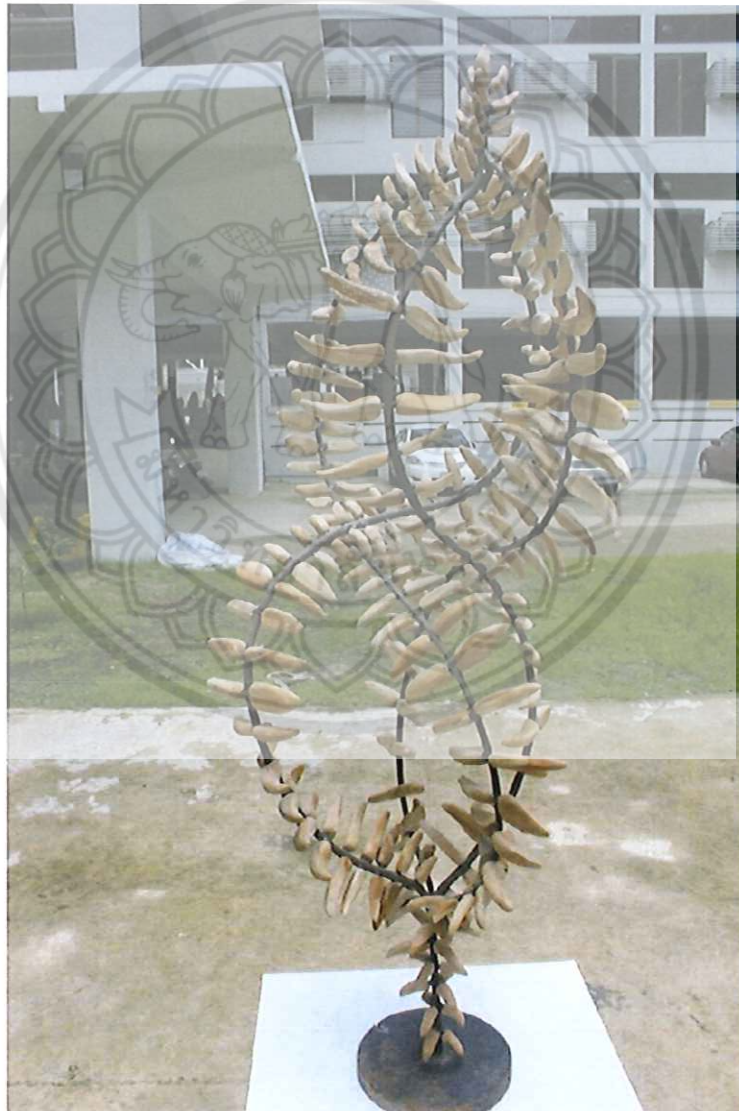
ภาพประกอบที่ 8

Bololô | Henrique Oliveira, 2011

Smithsonian National Museum of African Art, Washington DC

ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ผู้สร้างสรรค์ได้สนใจลักษณะโครงสร้างของโครงกระดูกของสิ่งมีชีวิต ที่มีให้เห็นตามสารคดี ที่ดูแล้วอ่อนช้อยและสวยงามตามสัดส่วนของสรีระของร่างกายของสิ่งมีชีวิตดูแล้วน่าหลงใหล ไม่ว่าจะเป็นทำเย็น ทำนั้ง ทำนอน มันมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวผนวกครึบ เซลล์ในร่างกายของมนุษย์ที่มีลักษณะคล้ายกับโครงสร้างของกระดูก ข้าพเจ้าจึงนำมาดัดแปลง ปรับเปลี่ยน รูปทรงและตัดทอนให้เกิดรูปทรงใหม่ขึ้นมา

ภาพประกอบที่ 9

ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2,3 ผู้สร้างสรรค์ได้เปลี่ยนรูปแบบของโครงสร้างแนวความคิด และองค์ประกอบใหม่ โดยเริ่มพูดถึงการเคลื่อนไหวของเส้นมากขึ้น ได้ปรับเปลี่ยนกลวิธีใน สร้างสรรค์ในลักษณะชิ้นส่วนต่อประกอบแบบการเข้าไม้และใช้ไม้เป็นวัสดุหลัก

ภาพประกอบที่ 10
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 11
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 12
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

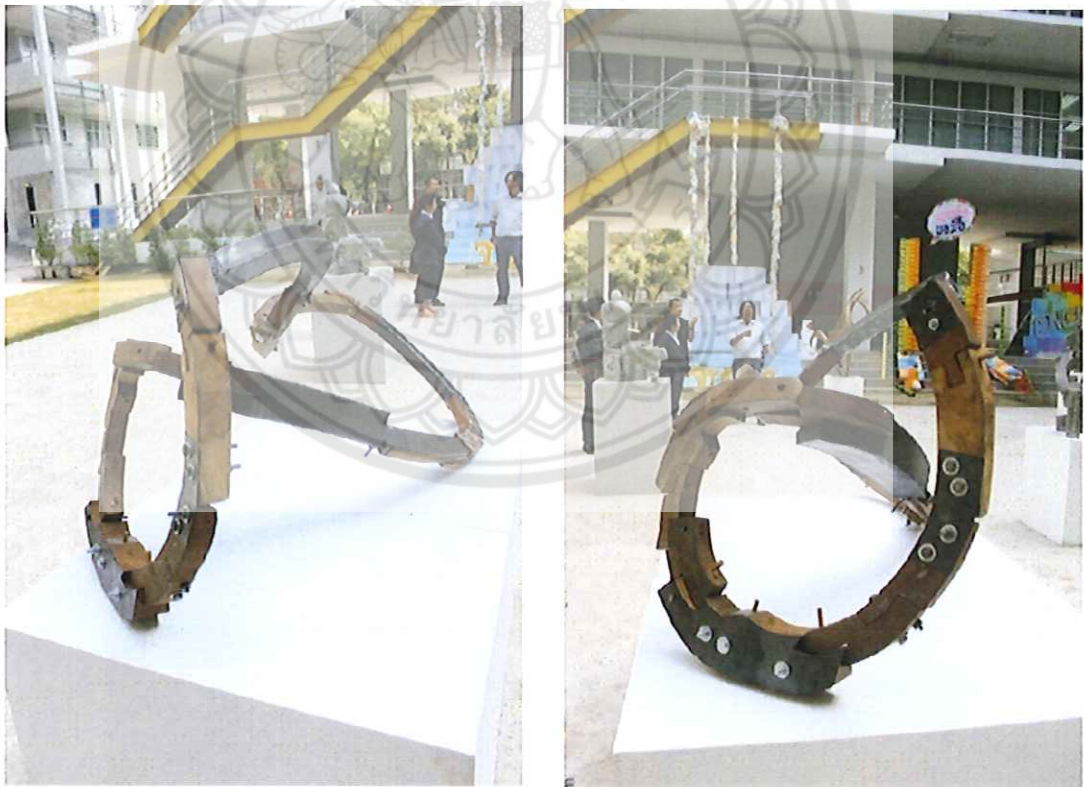

ภาพประกอบที่ 13
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4 ผู้สร้างสรรค์ได้ปรับเปลี่ยนแนวความคิด โดยใช้เรื่องการปรับตัวของสิ่งมีชีวิตมาเกี่ยวข้อง ได้เปลี่ยนวัสดุและวิธีการประกอบ โดยใช้เหล็กและนอต เข้ามาใช้ในการประกอบเพื่อให้โครงสร้างแข็งแรงมากขึ้น และใช้วัสดุหลักเป็นไม้เก่า ไม้แปรรูป และยังคงใช้เส้นเพื่อแสดงความเคลื่อนไหว

ภาพประกอบที่ 14
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 15
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ 1.673355A

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ของผู้สร้างสรรคนั้น ได้ศึกษาการปรับตัวของสัตว์ ทำให้เกิดการเข้าใจในการใช้ชีวิตที่ไม่อยู่นิ่งของสัตว์ จึงได้แรงบันดาลใจ จนกระทั่งเกิดการประยุกต์มาสร้างงานประติมากรรมนามธรรม ที่ได้พบเห็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของสัตว์ รอบๆตัวของผู้สร้างสรรค โดยเฉพาะสัตว์เลื้อยคลานจำพวกงู ที่ตัวผู้สร้างสรรคได้เลี้ยงเอาไว้เพื่อศึกษา ได้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลาเพื่อดำรงความอยู่รอดของตน แม้บางครั้งจะขัดแย้งกับหลักการและเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ มีทั้งเข้าใจและไม่เข้าใจกับพฤติกรรมดังกล่าว ที่สัตว์ แสดงออกมาในรูป ของเสียง ท่าทางหรือสายตา ขณะเดียวกันพฤติกรรมที่แสดงออกนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสรีระ โดยผู้สร้างสรรคโครงสร้างองูที่มีความเคลื่อนไหวอย่างอิสระ มาจัดองค์ประกอบให้น่าสนใจด้วยการเข้าไม้ โดยใช้เส้น จุด พื้นที่ว่าง น้ำหนัก โดยมีจุดและรูปทรงสีเหลี่ยมมาขัดแย้ง โดยใช้ไม้เป็นวัสดุหลัก ให้เกิดความงามทางทัศนศิลป์

ด้วยความประทับใจในความงามทางสรีระผ่านการปรับตัวของงูผู้สร้างสรรคจึงได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อแสดงถึงความงามในเรื่องของโครงสร้างรูปร่าง รูปทรงและอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกผ่านภาษาสรีระ(ท่าทาง)จึงเกิดจินตนาการในรูปแบบประติมากรรมที่มีเอกลักษณ์ละสุนทรีย์ภาพเฉพาะตน
ขั้นตอนและการประมวลความคิด

ขั้นตอนของการประมวลความคิดสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรคได้รวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากแหล่งข้อมูลในชีวิตประจำวัน สื่อสารคดี นิตยสารต่างๆ โดยแหล่งข้อมูลที่ผู้สร้างสรรคได้ศึกษานั้นประกอบด้วยข้อมูลทั้งส่วนที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม

ข้อมูลส่วนนามธรรมได้แก่ ข้อมูลที่เป็นผลการศึกษาสภาพอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ภายในของมนุษย์และสัตว์ ที่มีต่อแรงกระตุ้นให้เกิดการปรับตัว การเคลื่อนไหว การต่อสู้ที่เชื่อมโยงกับธรรมชาติ

ได้แก่ มนุษย์รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคม สัตว์ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่อยู่ ูสามารถกินสัตว์ที่ใหญ่กว่าตัวมันเองได้หลายเท่า

ข้อมูลส่วนรูปธรรม เป็นข้อมูลที่พบเห็นได้ทั่วไป เช่น เราพบงูในบ้านมานานในชวงน้ำท่วม ฤดูหนาว งูเลื้อยไปแอบในกระโปรงรถ งูสามารถกินสัตว์ที่ใหญ่กว่ามันได้ งูสามารถเลื้อยไปบนต้นไม้ที่สูงชันได้ งูสามารถลอยอยู่ในน้ำได้โดยการขดตัวกลมๆ งูกินวางตัวใหญ่ เป็นต้น

ขั้นตอนการแสดงผลทางรูปธรรม

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลดังกล่าวแล้ว จึงทำงานแยกแยะ ลำดับความสำคัญของข้อมูลเหล่านั้น และพิจารณา วิเคราะห์โดยคำนึงความเหมาะสมจากตัวเนื้อหา เรื่องราวว่าตนเองมีความรู้สึกอย่างไรต่อแหล่งข้อมูลเหล่านี้ มีความเป็นไปได้ต่อจุดมุ่งหมายหรือไม่ และแนวคิดต่อการแสดงออกในสร้างสรรค์ผลงานมากน้อยเพียงใด จากนั้นก็เลือกเอาความสามารถ และโครงสร้างของงูมาสร้างแบบร่างโดยอาศัยทฤษฎีทางศิลปะ ตัดทอน เสริมเติมแต่งตามจินตนาการตรงกับความคิดให้มากที่สุด

การใช้กลวิธีการสร้างสรรค์

ในงานของผู้สร้างสรรค์มีกลวิธีเป็นส่วนสำคัญในการชักนำผู้ดูให้เข้าใจเรื่องราว เนื้อหาของโครงเรื่องเกี่ยวกับการปรับตัวและเคลื่อนไหวของสิ่งมีชีวิต ซึ่งถูกสร้างสรรค์ขึ้นใหม่โดยการตัดตอนจัดองค์ประกอบที่น่าสนใจ ชับซ้อน โดยการเข้าไม้แบบช่างโบราณ แต่มีการถึงร่องรอยของการทำโดยตั้งใจ ให้เห็นถึงกระบวนการทำงานอย่างละเอียดถี่ถ้วนในการเข้าไม้แต่ละส่วน มีไม้หลายชนิดประกอบเข้าด้วยกันอย่างลงตัว มีการบิดรูปทรงให้ผิดเพี้ยนไปจากธรรมชาติ มีลักษณะสีและพื้นผิวแต่แตกต่างกัน เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติที่มีปรับตัวและเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา

การเข้าไม้ wood joinery อีกขั้นตอนสำคัญของช่างเฟอร์นิเจอร์และใช้น็อตเสริมเพื่อความแข็งแรง เพราะการเข้าไม้ไม่เป็นเข้าไม้สนิทเรียบ เฟอร์นิเจอร์ที่คิดว่าสวยคงทนก็อาจหมดราคาและอายุการใช้งานได้ การเข้าไม้ของเครื่องเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ ในปัจจุบัน ส่วนมากจะไม่นิยมต่อไม้หรือเข้าไม้ด้วยการตอกตะปูแต่จะใช้วิธี การเข้าเดือย อัดกาว ดึงน๊อตรัดระยะ การเลื้อย การบากไม้ เจาะร่องทำเดือย จึงจำเป็นต้องพิถีพิถันเพราะหลากลวมไปก็จะลดความแข็งแรงของชิ้นงานนั้นๆ

ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้กลวิธีการเข้าไม้โดยการใช้เดือยไม้แทนที่จะให้ตะปูเหมือนทำเฟอร์นิเจอร์ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ไม้เนื้ออ่อนละเอียดแข็งสลับกันตามความเหมาะสม โครงสร้างหลักของชิ้นงานจะใช้ไม้เนื้อแข็งส่วนใหญ่เพื่อการเจาะและ ทำมุม ที่แข็งแรงไม่หักง่าย ส่วนไม้เนื้ออ่อนนั้นจะใช้กับโครงสร้างที่ไม่ใช้การรับน้ำหนัก เพื่อความหลากหลายของไม้แต่ละชนิด

เอกภาพของผลงาน

ความต่อเนื่องและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบศิลป์ทั้งรูปด้านลักษณะและด้านเนื้อหาเรื่องราว เป็นการประสานหรือจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว

เอกภาพด้านการขัดแย้ง

ผลงานของผู้สร้างสรรค์ มีการขัดแย้งด้านรูปทรงที่เป็นเหลี่ยมขนาดต่างกันและบิดไปมา กับเส้นโครงสร้างที่เคลื่อนไหวอย่างนุ่มนวล และยังมีเส้นที่เกิดจากเดือยไหลออกมาหลากหลายทิศทางโดยไม่กวนเส้นโครงสร้างที่เป็นหัวใจสำคัญของชิ้นงาน

เอกภาพด้านการประสาน

ผลงานของผู้สร้างสรรค์มีการประสานกันของเส้นที่เป็นโครงสร้างเคลื่อนไหวที่ต่อเนื่องกันอย่างนุ่มนวล

โดยมีสีและพื้นผิวของตัววัสดุที่แตกต่างกันแต่เชื่อมต่อกันได้อย่างลงตัว

มีการซ้ำกันอันเกิดจากเส้นที่ทับซ้อนกันของรูปทรงแต่ละรูปทรงและเดือยที่ไหลออกมา

ความเป็นเด่น ที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างเส้นโครงสร้างกับชิ้นส่วนที่เป็นเหลี่ยมต่างขนาดกัน น้อย และเดือยที่ไหลออกมา ทำให้เกิดจุดเด่นด้านปริมาตร

ความผันแปร

- ด้านลักษณะ ชิ้นส่วนที่แตกต่างกันกับการเลือกใช้ไม้และเหล็กขนาดและชนิดต่างกัน
- ด้านขนาด ชิ้นส่วนแต่ชิ้นลักษณะแตกต่างกัน
- ด้านทิศทาง มีทิศทางที่แตกต่างกัน 2 ทิศทางเพื่อให้เกิดความขัดแย้ง
- ด้านจังหวะ มีการซ้ำของขนาด การบิด ขนาดของเดือยและน้อย

ส่วนประกอบทางวัสดุ

ไม้เป็นวัสดุหลัก โดยเน้นไม้เก่าเนื้อแข็ง เพื่อสะดวกในการรับน้ำหนักและโครงสร้างที่แข็งแรง ส่วนไม้เนื้ออ่อนนั้นใช้ในส่วนที่ไม่ต้องรับน้ำหนัก

เหตุที่ใช้ไม้เก่าเพราะว่า ไม้เก่าจะไม่หดตัวและแข็งแรงสะดวกต่อการเจาะ เป็นโครงสร้าง และมีพื้นผิวที่สวยงาม และมีลักษณะเก่าเป็นคราบดูผ่านการใช้งานมานาน ซึ่งตรงกับแนวความคิดเกี่ยวกับการปรับตัวของสิ่งมีชีวิต

เหตุที่ใช้ไม้เนื้ออ่อน ผู้สร้างสรรค์จะใช้ไม้เนื้ออ่อนในส่วนที่ไม่ต้องรับน้ำหนักมากนัก ไม้เนื้ออ่อนมีพื้นผิวที่สะอาด ดูนุ่มนวล ไม่แข็งกระด้างต่างจากไม้เก่าเนื้อแข็ง ให้ประสมประสานกันกับไม้เก่า เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับตัวของสิ่งมีชีวิต ที่มีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายและลำบากในเวลาเดียว

เหตุที่ใช้ไม่เป็นวัสดุหลักก็เพื่อให้สอดคล้องกับหัวข้อแนวความคิด ไม้ซึ่งเป็นวัสดุทางธรรมชาติที่มาจากต้นไม้ที่มีชีวิต การที่ผู้สร้างหยิบไม้มาเป็นวัสดุหลักในการทำงานเพื่อตอบโจทย์เรื่องของสิ่งมีชีวิต

เช่นกัน โดยนำมาจัดองค์ประกอบให้ดูเคลื่อนไหวราวกับมีชีวิต

เหล็กเป็นวัสดุรอง เพื่อเสริมความแข็งแรงในจุดที่ต้องการให้รับน้ำหนักมากและแทนค่าความเป็นเนื้อวัสดุที่ถูกสังเคราะห์ขึ้นเพื่อตอบโจทย์เรื่องของสภาพแวดล้อมในปัจจุบันและความแข็งแรง

น็อต เป็นวัสดุที่ใช้ในการประสานระหว่างไม้กับเหล็กเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของข้อต่อและยังแสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมปัจจุบันที่พยายามจะรุกรานธรรมชาติ

ภาพประกอบที่ 16
ไม้ประเภทต่างๆ

ภาพประกอบที่ 17

เหล็กแผ่นขนาด 1.2 และ 1.5 มิลลิเมตร

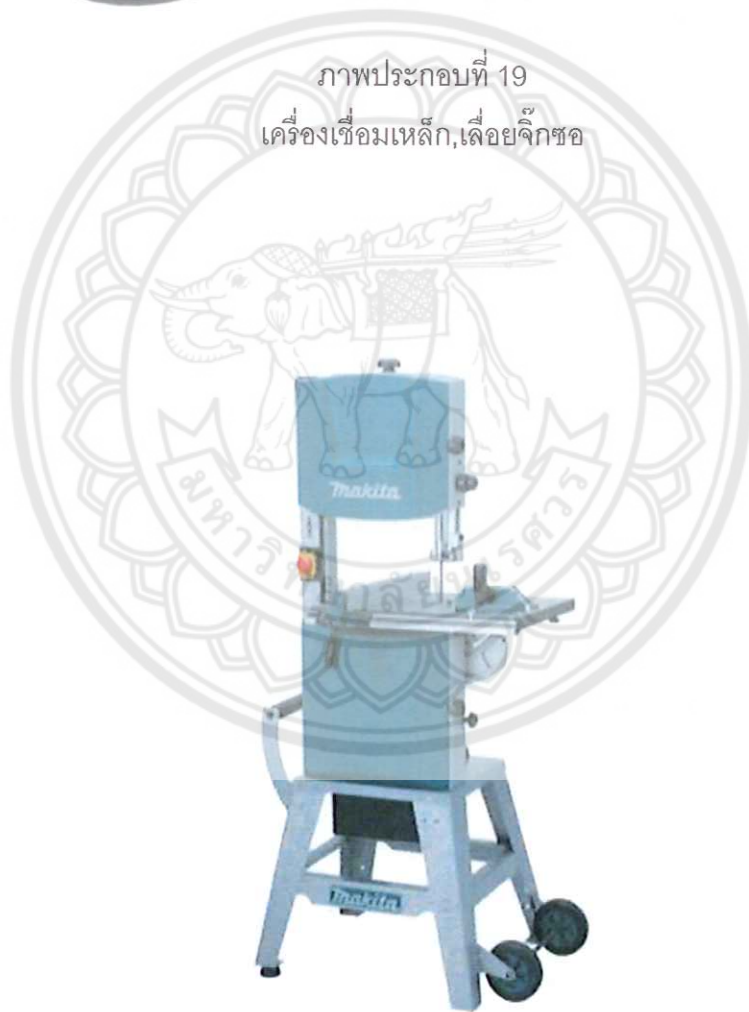

ภาพประกอบที่ 18

เครื่องเจียร์, สว่าน

ภาพประกอบที่ 19
เครื่องเชื่อมเหล็ก, เลื่อยจิ๊กซอ

ภาพประกอบที่ 20
เลื่อยสายพาน

ภาพประกอบที่ 23

ผ้าปิดจมูก, เต๋อยไม้, น็อตและแหวนขนาดต่างๆ, กรรไกร, ฐูปเชื่อมเหล็ก

ภาพประกอบที่ 24

แวกซ์ดีไม้, กาวผงติดไม้

ภาพประกอบที่ 25

เหล็กเส้นเหล็ยมและเส้นกลมขนาด 2-3 หุน

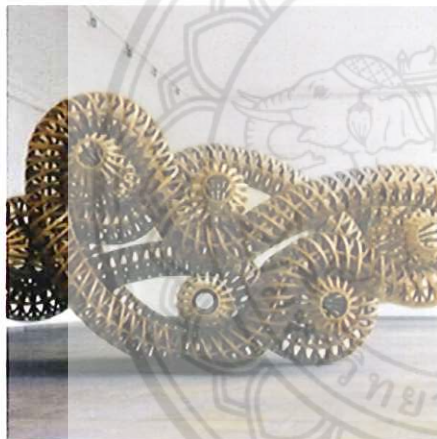
กลวิธีในการทำงาน

ในงานของผู้สร้างสรรค์นั้นขั้นตอนและกลวิธีการทำงานนั้นจะเป็นการใช้วัสดุเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างผลงานให้ชักจูงและนำเสนอเรื่องราวที่ต้องการแสดง ซึ่งเรื่องราวการทำงานของผู้สร้างสรรค์ต้องตัดทอนและคลี่คลายรูปทรง ที่ได้จากการปรับตัวของสิ่งมีชีวิต ท่าทางการแสดงออก เพื่อนำเสนอ เรื่องราว รูปทรง การเคลื่อนไหว อ่อนช้อยและมีปริมาตร และพื้นผิวของตัววัสดุที่นำมาใช้ให้ตอบสนองตามความต้องการของผู้สร้างสรรค์

ขั้นตอนในการทำงาน

1.ศึกษาค้นคว้าข้อมูล

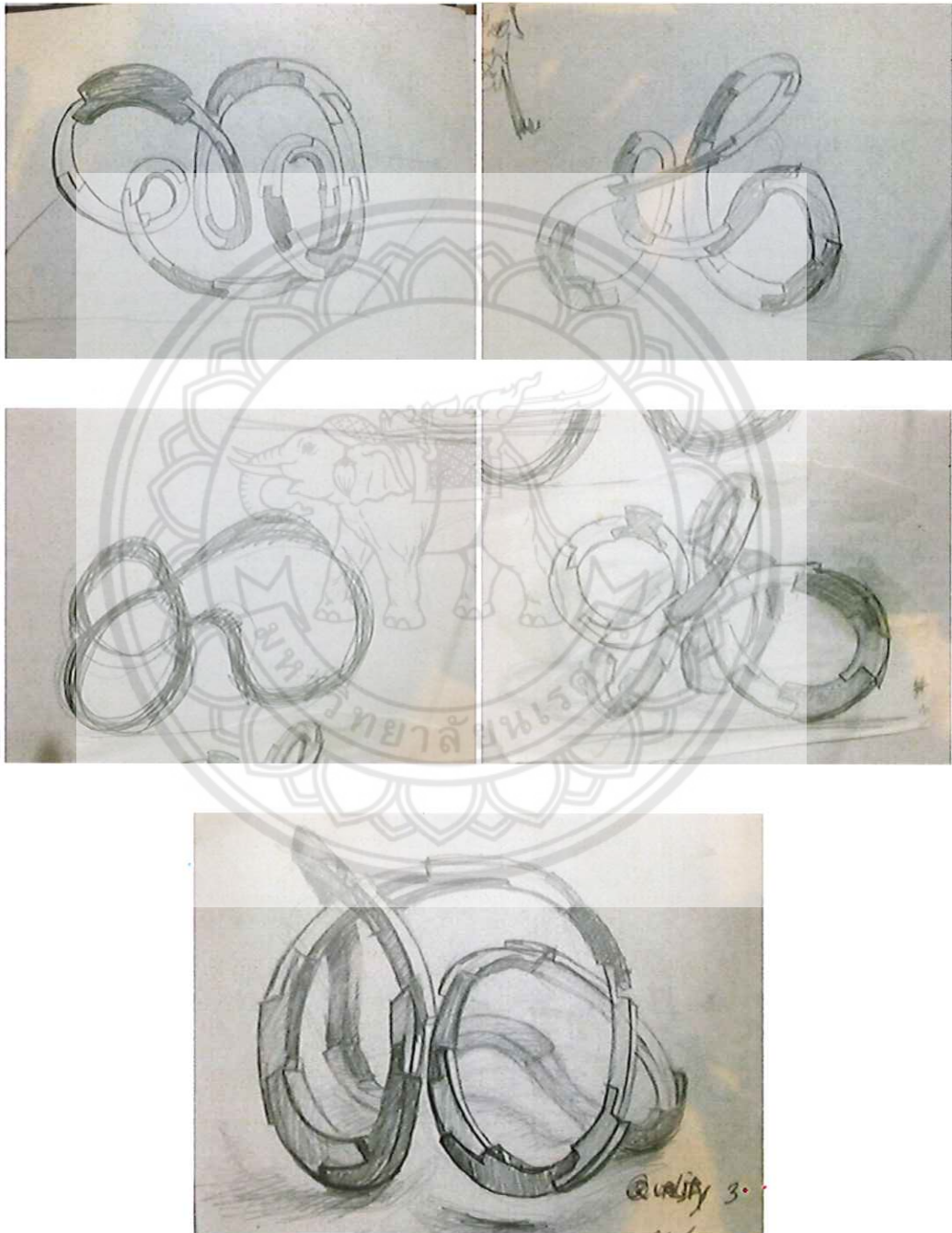
ผู้สร้างสรรคได้ศึกษาข้อมูลจากภาพถ่าย,สารคดี,หนังสือและจากของจริง

ภาพประกอบที่ 26
ภาพข้อมูลการทำงาน

2.ภาพร่าง(Sketch)

ผู้สร้างสรรค์รวบรวมข้อมูลในการสร้างสรรค์และนำมาประมวลผลเป็นภาพร่าง 2 มิติ โดยการจัดรูปทรงและทิศทางของเส้นตามแนวความคิด

ภาพประกอบที่ 27

ภาพร่าง 2 มิติ

3.แบบร่าง 3 มิติ

ผู้สร้างสรรค์ได้พัฒนาแบบร่างและนำมาสร้างแบบจำลอง 3 มิติ

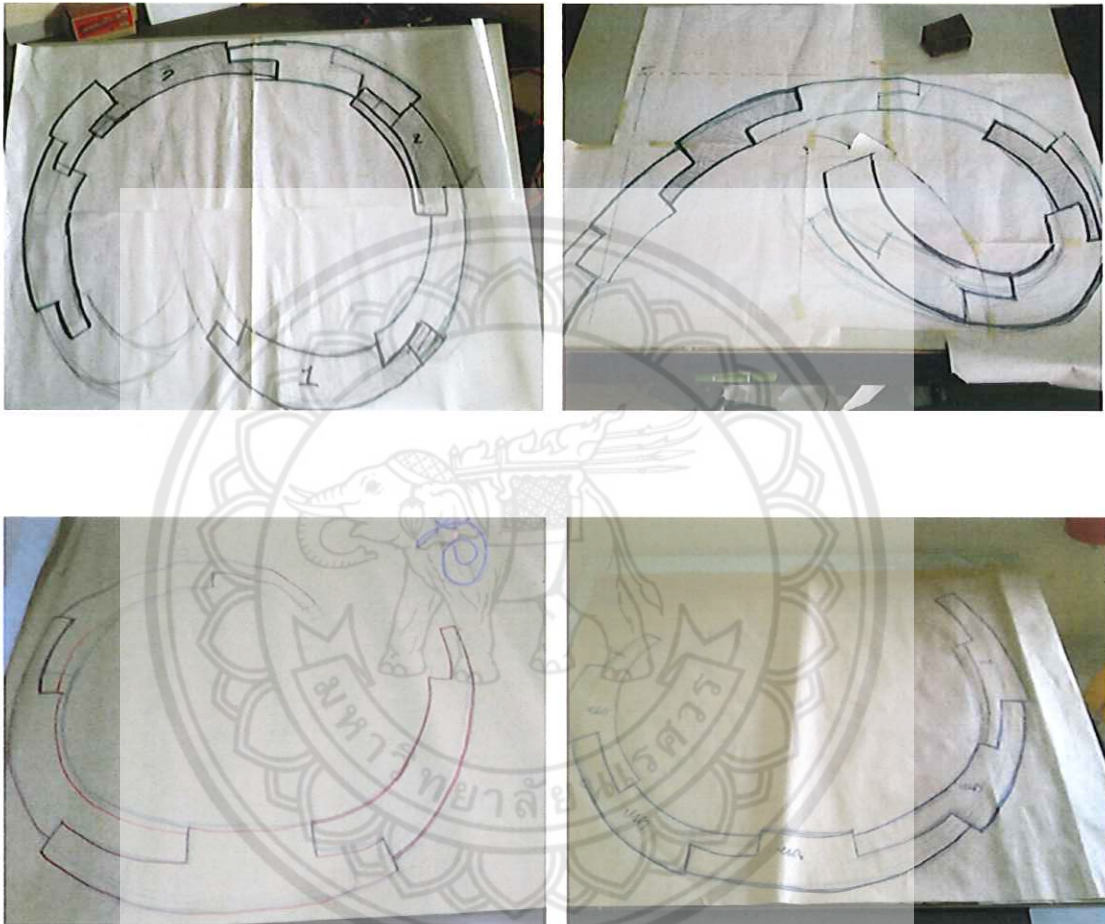

ภาพประกอบที่ 28

แบบจำลอง 3 มิติ

4. ขยายแบบร่าง 3 มิติ

วัดขนาดจากแบบร่าง 3 มิติ แล้วขยายตามสัดส่วนที่ต้องการลงเป็นกระดาษปรีฟและกำหนดขนาดกับวัสดุที่ละด้าน

ภาพประกอบที่ 29

ขยายผลงาน

5.แบบร่าง 3มิติสู่ผลงานจริง

ตัดกระดาษตามแบบร่าง แล้วจึงนำมาลอก(Draft)ลงบนแผ่นไม้ที่เลือกไว้เพื่อนำไปตัดตามแบบร่างด้วยเครื่องเลื่อยสายพานตามขนาดที่ต้องการ

ภาพประกอบที่ 30

ตัดตามแบบร่าง

ตัดกระดาษตามแบบร่าง แล้วจึงนำมาลอก(Draft)ลงบนแผ่นเหล็กเพื่อนำไปตัดตามแบบร่างด้วยเครื่องตัดเหล็กพลาสติกมาตามขนาดที่ต้องการ

ภาพประกอบที่ 31
ตัดตามแบบร่าง

ประกอบเหล็กแผ่นที่ตัดมาให้เรียบร้อยด้วยเครื่องเชื่อมโลหะ

ภาพประกอบที่ 32
ประกอบแผ่นเหล็ก

นำชิ้นส่วนแต่ละชิ้นส่วนมาประกอบและเจาะสว่านยึดน็อต

ภาพประกอบที่ 33
ประกอบชิ้นส่วน

ภาพประกอบที่ 34
ประกอบชิ้นส่วน

6. ประกอบผลงานให้สมบูรณ์ตามแบบร่าง 3 มิติ

นำชิ้นส่วนที่ตัดได้มาประกอบให้ครบ เพื่อดูองค์ประกอบของชิ้นงาน

ภาพประกอบที่ 35
ดูองค์ประกอบผลงาน

ภาพประกอบที่ 36
ปรับปรุงองค์ประกอบของผลงาน

ปรับปรุงองค์ประกอบของชิ้นงานด้วย เดือยไม้ เหล็กเส้นเหล็ยมและไม้ขนาดต่างๆ

ภาพประกอบ ที่ 37
ปรับปรุงองค์ประกอบของผลงาน

จัดตั้งชิ้นงานให้สมบูรณ์เก็บรายละเอียดโดยรวมของผลงานให้เกิดความเป็นเอกภาพ
และสมบูรณ์

ภาพประกอบที่ 38

จัดแต่งผลงาน

ภาพประกอบที่ 39
แบบร่าง 2 มิติและ 3 มิติ ผลงานชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน Qualify

กลวิธี เข้าไม้, เชื่อมโลหะ

ขนาด 110x130x130 cm

ภาพประกอบที่ 40
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 41
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 42
แบบร่าง 2 มิติและ 3 มิติ ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 43
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน Qualify 2

กลวิธี เข้าไม้, เชื่อมโลหะ

ขนาด 102x110x200 cm

ภาพประกอบที่ 44

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 45
แบบร่าง 2 มิติและ 3 มิติ ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 46
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน Qualify 4

กลวิธี เข้าไม้, เชื่อมโลหะ

ขนาด 90x120x140 cm

ภาพประกอบที่ 47
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

บทที่ 4

การรายงานผลและวิเคราะห์คุณค่าทางศิลปะของศิลปนิพนธ์

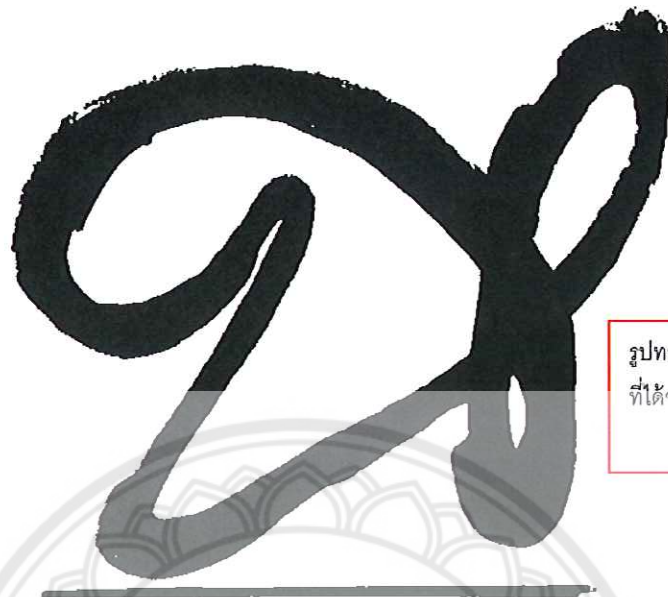
1. หลักการองค์ประกอบศิลปะ

ในผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อ ความบันเทิงใจจากการปรับตัวของสิ่งมีชีวิต ผู้สร้างสรรค์สร้างเอกภาพ (Unity) ด้วยการตัดทอนรูปทรงที่ได้มาจากสี่ระของงูให้เรียบง่ายและประสานกันด้วยทิศทางของรูปทรง ขนาดของรูปทรงที่มีเล็ก ใหญ่ หนา บางและชนิดของวัสดุ ก่อให้เกิดการประสานกลมกลืน (Harmony) ด้วยเส้นและจังหวะ (Rhythm) ในขณะเดียวกัน ความโดดเด่น (Dominance) เกิดจากเส้นโครงสร้างของรูปทรงที่เคลื่อนไหวและน้ำหนักของแสงเงา (Tone) ที่สนับสนุนให้งานประติมากรรมและมีการเคลื่อนไหวมากขึ้น

2. ขั้นตอนการแสดงผลออกด้วยการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Elements)

เนื่องจากเนื้อหาและแรงบันดาลใจนั้น มีที่มาจากปรับตัวของสิ่งมีชีวิตซึ่งเป็นไปในลักษณะรูปแบบนามธรรม ทำให้การแสดงผลออกและถ่ายทอดความรู้สึกที่มีภายในจิตใจนั้น ต้องแสดงมาออกมาโดยผ่านทางทัศนธาตุทางศิลปะ

รูปทรง(Form) คือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์เป็นส่วนที่สร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุซึ่งรูปทรงจะประกอบไปด้วย เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง สี และพื้นผิว รูปทรงประกอบไปด้วย 2 ส่วน โครงสร้างทางรูป และโครงสร้างทางวัตถุ

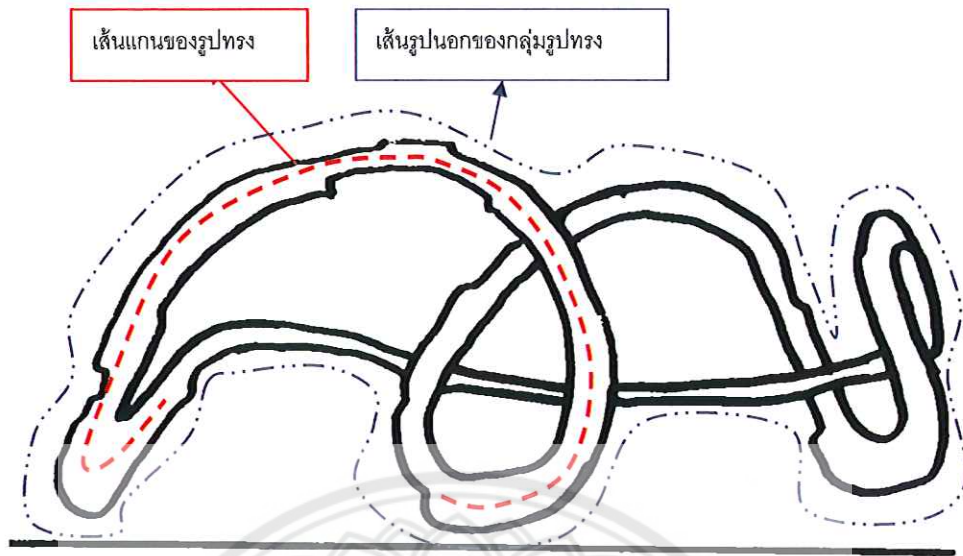
รูปทรง อิสระ(free form)
ที่ได้จากสรีระของ

ภาพประกอบที่ 48
รูปทรงของผลงาน

ในงานของผู้สร้างสรรครูปทรงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการชักจูงให้ผู้ชมเข้าสู่เรื่องราวและเนื้อหา เพราะรูปทรงเหล่านี้ถูกสร้างโดยการอ้างอิงจากภาพถ่ายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราว ผู้สร้างสรรคใช้ รูปทรงอิสระ (Free Form) ที่ได้มาจากสรีระของขณะกำลังเคลื่อนไหว ผู้สร้างสรรคได้สร้างงาน ประติมากรรมในลักษณะของการประกอบกันของแผ่นระนาบ (Plane) เป็นเส้นโครงสร้าง (Skeletal Form) ที่มีการต่อเนื่องเกิดการเคลื่อนไหวและมีการตัดทอนเสริมแต่งให้รูปทรงคลี่คลายเป็นผลงาน ในรูปแบบประติมากรรมนามธรรม (Abstract)

เส้น(Line) เป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของทัศนศิลป์ทุกแขนงแม้แต่ในงาน ประติมากรรมซึ่งส่วนมากจะแสดงออกด้วยวัสดุและปริมาตร แต่ก็ยังคงประกอบขึ้นด้วยมวลของ รูปทรงกับเส้นรูปนอกที่สมบูรณ์ คำจำกัดความของเส้นมีดังนี้

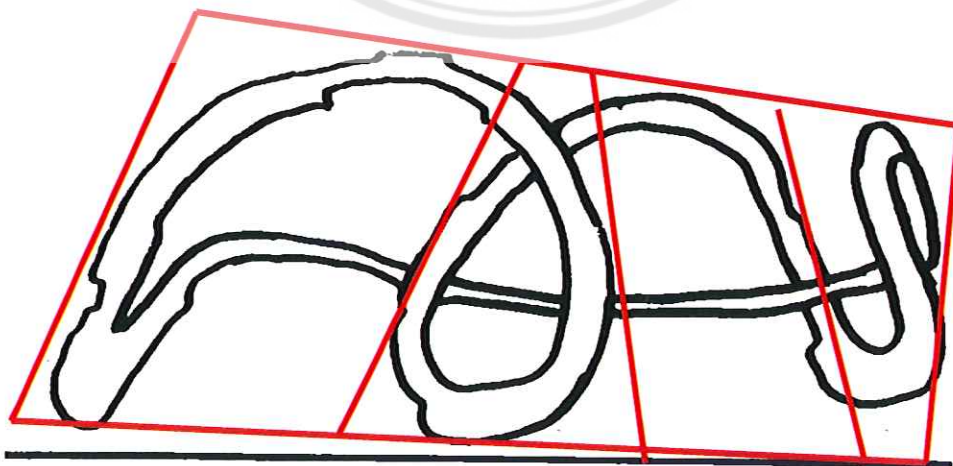
- 1.เส้นเกิดจากจุดที่ต่อกันในทางยาว
- 2.เส้นเป็นขอบเขตของที่ว่าง ขอบเขตของสิ่งของ ขอบเขตของรูปทรง ขอบเขตของน้ำหนัก และขอบเขตของสี
- 3.เส้นเป็นขอบเขตของกลุ่มสิ่งของ หรือรูปทรงที่รวมกันอยู่เป็นโครงสร้าง

ภาพประกอบที่ 49

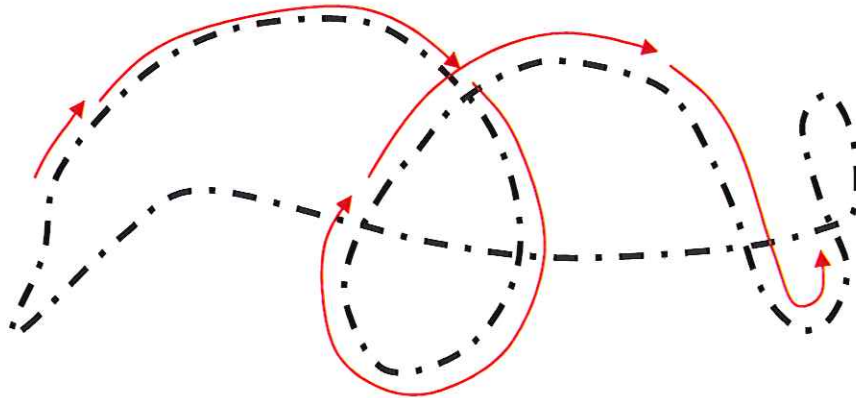
เส้นแกนของผลงาน

ในงานผู้สร้างสรรค์เลือกถ่ายทอดการแสดงอารมณ์ความรู้สึกโดยผ่านทางเส้น ที่อยู่บนพื้นฐานของรูปทรงอิสระ ภายในงานแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ เส้นแกนของรูปทรงคือ เส้นศูนย์ถ่วงของรูปทรงภายในงานที่ประกอบกันเป็นชิ้น เส้นโครงสร้างทางองค์ประกอบ คือเส้นที่เป็นโครงสร้างภายในงานมีทั้งเส้นตรงที่ให้ความรู้สึกแข็งแรง สมดุล เส้นนอนที่ให้ความรู้สึกกลมกลื่น ผ่อนคลาย เส้นเฉียงให้ทิศทางของรูปทรง และเส้นโค้งที่ให้ความรู้สึกให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว เส้นรูปนอกของรูปทรง คือเป็นรอบนอกของผลงานและเส้นที่แสดงความเคลื่อนไหว

ภาพประกอบที่ 50

เส้นโครงสร้าง

ภาพประกอบที่ 51

ทิศทางของผลงาน

ทิศทางของผลงาน ขดและม้วนเป็นเกลียวตามรูปทรงซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากงูซึ่งทำให้เส้นมีลักษณะวิ่งวนเวียนกันในรูปแบบทรง

ระนาบ(Plane) คือ พื้นผิวที่แบนราบ มี 2 มิติ มีหน้าที่สร้างรูปในงานทัศนศิลป์ เพราะมีลักษณะผิวที่ทึบตันเป็นวัตถุ ไม่โปร่งเหมือนที่ว่างที่ล้อมรอบด้วยเส้น ระนาบมีความสำคัญต่อรูปทรงและที่ว่างมาก ระนาบจึงเป็นโครงสร้างสำคัญของรูปทรงทั้ง 2 มิติ และ 3 มิติ ทั้งในงานจิตรกรรมและประติมากรรม

งานของผู้สร้างสรรค์ได้เกิดจากการประกอบกันของแผ่นระนาบกับเส้นโครงสร้าง

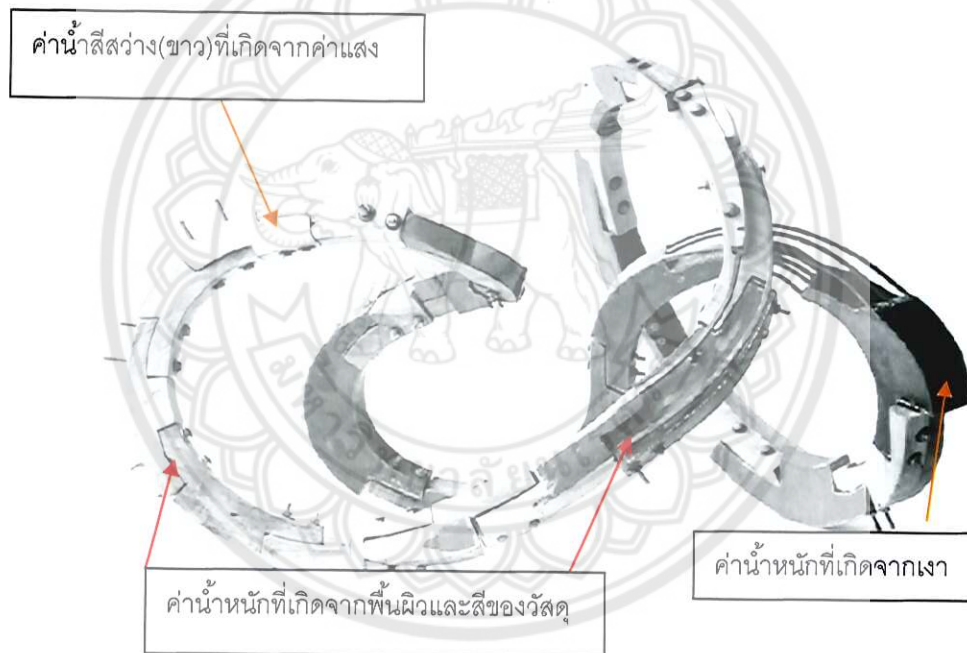

ภาพประกอบที่ 52

ระนาบของผลงาน

น้ำหนักร (Tone) หน้าที่ของน้ำหนักร ให้ความแตกต่างระหว่างรูปกับพื้นหรือรูปทรงกับที่ว่าง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยการนำสายตาของผู้ดู บริเวณที่น้ำหนักรตัดกันจะดูดึงดูดความสนใจภายในงานของผู้สร้างสรรค์น้ำหนักรเกิดจากแสงและเงา (Tone) ซึ่งเกิดจากบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เกิดเป็นเงาของวัตถุ คุณลักษณะของน้ำหนักรมีดังนี้

1. ให้ความแตกต่างระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง
2. ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว เกิดจังหวะ ความงามสะดุดตา
3. ให้ความรู้สึกเป็น 2 มิติ แก่รูปร่าง และความเป็น 3 มิติ แก่รูปทรง
4. ทำให้เกิดระยะความตื้น - ลึก และระยะใกล้ - ไกลของผลงาน
5. ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของผลงาน

ภาพประกอบที่ 53
ค่าน้ำหนักของผลงาน

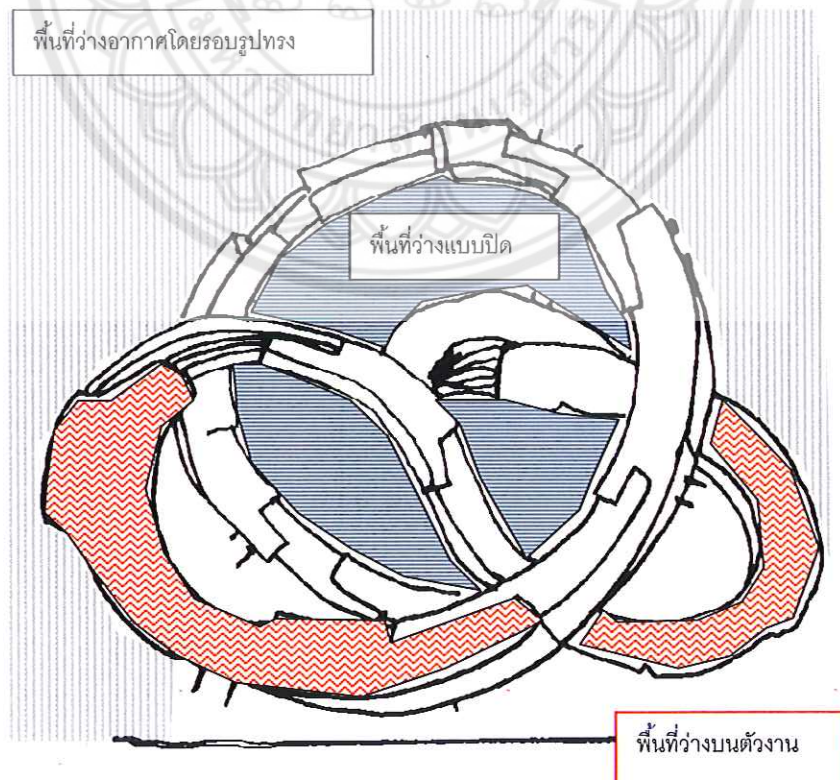
ในงานผู้สร้างสรรค์ ค่าน้ำหนักร (Tone) เกิดจากปฏิกิริยาจากแสงแดดที่ทำให้เกิดแสงเงาภายในงานที่ตัดกันและพื้นผิวและสีของวัตถุ ทำให้เกิดค่าน้ำหนักรที่แตกต่างกัน เกิดจังหวะขึ้นภายในงานทำให้เกิด ระยะความตื้น - ลึก และระยะใกล้ - ไกลของผลงาน และยังมีค่าน้ำหนักรของเส้นที่เกิดขึ้นค่าน้ำหนักรจากความหนาของเส้นและความบางของเส้นที่เกิดภายในงาน

ที่ว่าง (Space) คือ ที่ว่างเป็นสิ่งที่มืออยู่แล้วตามธรรมชาติ ที่ว่างมีอยู่ทั่วไปจะมีมิติกว้าง ยาว ลึกที่
 หามีขอบเขตได้ ที่ว่างเป็นทัศนธาตุที่มีบทบาทสำคัญมากในองค์ประกอบของรูปทรง
 บริเวณว่างในงานทัศนศิลป์ เป็นบริเวณว่างที่ถูกควบคุมให้ดำเนินไปตามที่ผู้ทำงานต้องการ
 ลักษณะของบริเวณว่างมี 2 ลักษณะ คือ

1. บริเวณว่างจริง (Physical Space) หรือบริเวณว่างทางกายภาพ หมายถึง บริเวณ
 ว่างที่ปรากฏจริงในงาน ประติมากรรม หรือสถาปัตยกรรม เป็นบริเวณว่างที่สามารถรับรู้สัมผัสได้
 ด้วยความเป็นจริงทางกายภาพ ที่มีอากาศอยู่โดยรอบ

2. บริเวณว่างลวงตา (Pictorial Space) หมายถึง บริเวณว่างที่ปรากฏในงาน
 จิตรกรรม ศิลปะภาพพิมพ์ เป็นบริเวณว่าง 3 มิติแสดงความกว้าง ความยาว และความลึก ใน
 ลักษณะลวงตา บริเวณว่างลักษณะนี้จะเรียกอีกนัยหนึ่งว่าบริเวณว่างแบบรูปภาพ
 ประติมากรรมจึงมีพื้นที่ว่าง(Space)แบ่งได้ 3 ส่วนดังนี้

1. พื้นที่ว่างอากาศโดยรอบรูปทรง คืออากาศโดยรอบของรูปทรงถือเป็นที่ว่างรูปแบบหนึ่ง
2. พื้นที่ว่างของระนาบ คือพื้นที่ว่างที่เกิดขึ้นบนตัวงาน
3. พื้นที่ว่างรูปแบบปิด คือบริเวณภายในของผู้สร้างสรรค์นั้นมีช่องว่างให้บรรยากาศไหล
 ผ่านได้

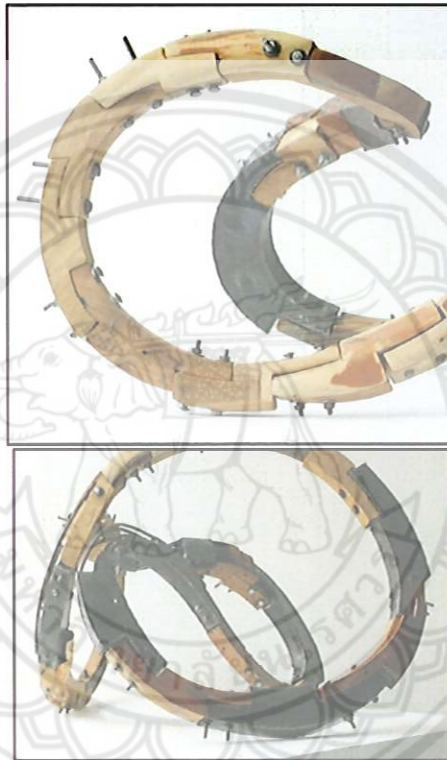

ภาพประกอบที่ 54

พื้นผิว (Texture) คือ ลักษณะพื้นผิวของสิ่งต่างๆ ที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือมองเห็นแล้วรู้สึกได้ว่า หยาบ ละเอียด มัน ด้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด

ลักษณะผิวมี 2 ชนิด

1. ลักษณะผิวที่เราจับต้องได้ เช่น กระดาษทราย ผิวสัมผัส แก้ว
2. ลักษณะผิวที่ทำให้เทียบขึ้น เมื่อมองรู้สึกหยาบ หรือละเอียด แต่เมื่อสัมผัสจับต้องแล้ว กลับเป็นพื้นผิวเรียบๆ

ภาพประกอบที่ 55

พื้นผิวของผลงาน

ผลงานผู้สร้างสรรค์มีลักษณะผิวที่เกิดจากชนิดของวัสดุ เช่น ผิวเรียบ และหยาบ เพราะการสร้างสรรคงานศิลปะจะต้องคำนึงถึงเรื่องของพื้นผิวให้เข้ากับเนื้อหา หรือเรื่องราว พื้นผิวของวัสดุที่นำมาใช้ สามารถบ่งบอกถึงเรื่องราวและเนื้อหาของผลงาน

ทัศนธาตุและรูปร่างรูปทรงทรงเหล่านี้ถูกตัดทอนและสร้างสรรค์ใหม่โดยใช้อารมณ์ความรู้สึกภายในบวกเข้ากับเนื้อหาที่ได้แรงบันดาลใจของผู้สร้างสรรค์และการใช้เทคนิคเฉพาะตัวสร้างรูปทรงบางส่วนภายในงานให้มีความชัดเจนบ้าง ไม่ชัดเจนบ้าง ดูแล้วคลุมเครือ เพราะผู้สร้างสรรค์ทำงานอยู่บนรูปแบบนามธรรมตามแนวความคิดและเรื่องราวที่ได้รับแรงบันดาลใจ

3. หลักวิเคราะห์รูปทรง

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ ชื่อ ความบันเทิงใจจากการปรับตัวของสิ่งมีชีวิต ผู้สร้างสรรค์ใช้ รูปทรงอิสระ (Free Form) ได้มาจากเส้นโครงสร้างจากสี่ระของขณะกำลังเคลื่อนไหวโครงสร้างมี ทั้งประสานกลมกลืนและขัดแย้งในเช่นกัน ลักษณะของรูปทรงเป็น การประกอบกันของแผ่นระนาบ (Plane) กับเส้นโครงสร้าง (Skeletal Form) ผู้สร้างสรรค์ มีการตัดทอนเสริมแต่งให้รูปทรงคลี่คลาย เป็นในลักษณะรูปแบบศิลปะนามธรรม (Abstract)

4. หลักการวิเคราะห์เนื้อหา

แนวความคิด ต้องการแสดงการปรับตัวของสิ่งมีชีวิต ที่มีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา เคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง วนเวียนเป็นวัฏจักรของธรรมชาติ

แนวเรื่อง การเคลื่อนไหว ของเส้นโครงสร้างและมีความรู้สึกในทางบวก (Positive) การผ่อนปรนเข้าหากัน (Accommodation) และการผสมกลมกลืน (Assimilation) เพื่อหา ความสมดุล

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง ความบันดาลใจจากการปรับตัวของสิ่งมีชีวิต (INSPIRATION FROM ORGANISMAL ADAPTATION) เป็นการนำเสนอจากแรงบันดาลใจและประสบการณ์ จากการศึกษาค้นคว้าละการสังเกตสิ่งรอบตัว ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อันเนื่องด้วยจากสภาพอากาศที่ดี สภาพความเป็นอยู่ที่ดี สภาพความสังคม ล้วนเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้สร้างสรรค์ได้เกิดการริเริ่มสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ประติกรรมรูปแบบนามธรรม เพื่อสะท้อนและบ่งบอกถึงการปรับที่มีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา เคลื่อนไหวไปหยุดนิ่ง วนเวียนเป็นวัฏจักรของธรรมชาติ

โดยผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาตามแนวทางขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ทั้งหมดที่ผ่านมาให้เกิดกระบวนการการเรียนรู้ ไม่เพียงแค่นั้นกระบวนการทำงานสร้างสรรค์เท่านั้นร่วมไปถึงกาชีวิตและลักษณะนิสัยของผู้สร้างสรรค์เองด้วย เมื่อเกิดการเรียนรู้อยู่ทำให้เกิดการพัฒนาในวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆอย่างมีความรอบครอบ ด้วยความรู้เข้าใจ และทักษะฝีมือ จนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ให้อย่างที่ระบปี เอกสาร

จากการทำงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานประติมากรรม เอกสารจะสามารถสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษาศิลปะทัศนศิลป์ได้อย่างดี ประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจพอสมควร และประจักษ์แจ้งให้ตระหนักถึงการมีชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วโดยมีการปรับตัวแทรกอยู่โดยเราไม่รู้ตัว และไม่ว่าคุณค่าของผลสำเร็จจะ ได ผู้สร้างสรรค์จะนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้ดียิ่งขึ้นไป

ค
ก
ง
ด
ค

ปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

การสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ผู้สร้างสรรค์ได้พบปัญหาในการสร้างโดยจำแนกออกได้ดังนี้

ด้านวัสดุ	ข้อดี ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้ไม้และเหล็ก เพราะ แข็งแรง คงทนและหาซื้อง่าย
ข้อเสีย วัสดุมีน้ำหนักมาก
ด้านเทคนิค	ข้อดี ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้การประกอบแบบเข้าไม้ เพราะเคลื่อนย้ายง่าย สามารถถอดเป็นชิ้นส่วนได้
ข้อเสีย หากตัดผิดชิ้นส่วนจะทำให้เสียไม้ทิ้งไปจึงต้องคำนวณให้ถี่ถ้วนก่อนลงมือ
พื้นที่ปฏิบัติงาน	ข้อดี พื้นที่ในการสร้างสรรค์มีอุปกรณ์ครบถ้วนและมีพื้นที่ใช้สอยเพียงพอ
ข้อเสีย มีระยะเวลาบังคับในการใช้พื้นที่ปฏิบัติงานและอุปกรณ์บางชิ้นไม่ได้มาตรฐานทำให้เป็นอุปสรรคในการทำปฏิบัติงาน

บรรณานุกรม

ชะลูด นิยมเสมอ.(2542).องค์ประกอบของศิลปะ.(พิมพ์ครั้งที่4).บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
Stephen Roger.(1982).Peck.Atlas Of Human Anatomy For The Artist.
usa.ISBN 0-19-303095-8(pbk)
Parragon.Encyclopedia Of Animals: A Family Reference. (2012).Guide.First
published.Parragon book Ltd,
หนังสือประติมากรรมพื้นฐาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัย ตะตียะ

<http://www.environnet.in.th/?p=3693>
<http://www.ipesk.ac.th/ipesk/VISUALART/lesson449.html>
<http://www.art-bronze-sculptures.com/artist/Umberto+Boccioni>
<http://www.henriqueoliveira.com/>
<http://www.worldofballpythons.com/>

ประวัติผู้สร้างสรรค์

ชื่อ-สกุล นายกนกกร เกิดทอง
 เกิด 2 ธันวาคม 2534 จังหวัดพิษณุโลก
 ที่อยู่ 58/40 ถ.พระองค์ดำ ต.ในเมือง อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก 65000
 โทร. โทร.08-7739-7887
 E-mail gun_sculpture@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2541 ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลโรจนวิทย์72 ถนนศรีธรรม
 ไตรปิฎก ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
 พ.ศ. 2547 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น-ปลาย โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคมเลขที่ 1
 หมู่ที่ 8 อ.เมือง ตำบลท่าทอง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัด พิษณุโลก 65000
 พ.ศ. 2353 ปริญญาตรี วิชาเอกประติมากรรม สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์
 ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยนเรศวร